ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Άδειας 4179
PRESS POST X+7
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΚΩΔΙΚΟΣ : 013596

Άρτοσήνος

Έκδοση του Συλλόγου Σερβαίων Αρκαδίας

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • Τηλ.: 210 3229904 • syndesmosserveon@yahoo.gr

Έτ. 38ο • Αρ. φ. 195 • Απρίλιος - Ιούνιος 2014 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

Πρόσκληση σε Λαϊκή Συνέλευση της Τ.Κ. Σέρβου

Ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Σέρβου σας καλεί να συμμετάσχετε στην ετήσια Λαϊκή Συνέλευση του χωριού μας που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 17 Αυγούστου 2014 και ώρα 11:00 στην Αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου του Συνδέσμου Σερβαίων. Η ημερήσια διάταξη είναι ανοικτή και θα διαμορφωθεί ύστερα από προτάσεις του σώματος.

Πρόσκληση του Δ.Σ. του Συνδέσμου σε Γενική Συνέλευση

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου των Απανταχού Σερβαίων «Η Κοίμηση της Θεοτόκου» σας καλεί στην ετήσια ενημερωτική Γενική Συνέλευση που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 17 Αυγούστου 2014 μετά τη λήξη της Λαϊκής Συνέλευσης της Τ.Κ. Σέρβου. Η Ημερήσια διάταξη περιλαμβάνει απολογισμό οικονομικού και φυσικού έργου του παρόντος Δ.Σ. αλλά και θέματα που θα τεθούν από τους πατριώτες.

ΔΗΜΟΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ
ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΡ ΑΡ. 044/2014

ΘΕΜΑ: «Παραχώρηση χρήσης δημοτικού ακινήτου Πολιτιστικού Κέντρου Τ.Κ. Σέρβου στο Σύνδεσμο Απανταχού Σερβαίων»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΑΡ. 04/2014 • ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ 28/02/2014, ημέρα Παρασκευή

Στη Δημητσάνα & στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Γορτυνίας σήμερα **Παρασκευή 28** του μηνός **Φεβρουαρίου 2014** & ώρα **17:00** μ.μ συνήλθε σε **τακτική** συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο κατόπιν της υπ΄ αρ. πρωτ. 2827 από 24/02/2014 εγγράφου προσκλήσεως της Προέδρου του. Η πρόσκληση γνωστοποιήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ.67 παρ.4. Ν 3852/2010.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ – ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ **ΠΡΟΕΔΡΟΣ**
2. ΤΣΑΦΑΡΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ **ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**
3. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
4. ΑΛΒΕΝΙΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
5. ΑΠΟΣΚΙΤΗΣ ΗΛΙΑΣ του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
6. ΒΟΓΙΑΝΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
7. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ του ΧΡΗΣΤΟΥ
8. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
9. ΓΚΙΩΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
10. ΓΟΝΤΙΚΑΣ ΤΡΥΦΩΝΑΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
11. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ – ΤΡΟΥΠΗ ΜΑΡΙΝΑ του ΔΗΜ
12. ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
13. ΚΑΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΗΛΙΑ
14. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΠΑΡ.
15. ΚΟΥΝΤΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
16. ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ του ΜΗΝΑ
17. ΜΟΥΤΖΟΥΡΗ – ΚΑΧΡΗ ΔΗΜΗΤΡΑ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
18. ΜΠΑΡΟΥΤΣΑΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
19. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΝΔΡΕΣΑΣ
20. ΠΑΠΑΝΑΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
22. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του

συνέχεια στη σελ. 4

Εορτή Αγίου Κωνσταντίνου & Ελένης στους Αράπηδες Γορτυνίας 2014

Γιορτάστηκε κι εφέτος πανηγυρικά, η εορτή των **Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης**, στον οικισμό **Αράπηδες** του χωριού Σέρβου Γορτυνίας, σε κατανυκτική ατμόσφαιρα που περιλάμβανε Θεία Λειτουργία, αρτοκλασία και γεύμα των προσκυνητών στο προαύλιο του ναού.

Την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο **π. Χρήστος Πετρόπουλος**, από την Νυμφασία, συνεπικουρούμενος από τους ψάλτες: **Γεώργιο Βέργο, Κώστα Δάρα και Γιάννη Σχίζα**.

Μετά το πέρας της θρησκευτικής τελετής και τις ανταλλαγές ευχών μεταξύ των προσκυνητών, πολλοί από τους οποίους δέχτηκαν ευχές για την ονομαστική τους εορτή, ακολούθησε πλούσιο γεύμα με νόστιμους τοπικούς μεζέδες και άφθονο κρασί, το οποίο προετοιμάστηκε και σερβιρίστηκε από τους κατοίκους του χωριού και τους υπευθύνους του ναού. Ο καιρός, μετά την αστάθεια των προηγούμενων ημερών, επιτέλους έγινε ανοιξιάτικος με λιακάδα και ζέστη, κι έτσι τα τραπέζια στρώθηκαν κάτω από την αιωνόβια βελανιδιά και την καινούρια πέργκολα. Επικράτησε φιλική και οικογενειακή ατμόσφαιρα μεταξύ των προσκυνητών που ήταν κυρίως από του Σέρβου αλλά και από τα γύρω χωριά.

Ο νέος διαμορφωμένος χώρος του προαυλίου της εκκλησίας που λει-

συνέχεια στη σελ. 5

Ημερίδα για την υπέρταση στην τρίτη ηλικία και αυτοεξέταση του μαστού στο Π/Κ Σέρβου

Ο **συμπατριώτης μας** Καθηγητής Ιατρικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ιατρός κ. **Γεώργιος Θ. Τρουπής** θα δώσει δύο πολύ ενδιαφέρουσες διαλέξεις σε ημερίδα που διοργανώνει ο Σύνδεσμος το **Σάββατο 16 Αυγούστου 2014 και ώρα 18:00** στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου. Η πρώτη αφορά την υπέρταση στην τρίτη ηλικία και η δεύτερη την αυτοεξέταση του μαστού. Ο Σύνδεσμος **ευχαριστεί** εγκάρδια τον κ. Τρουπή, ο οποίος για μια ακόμη φορά έσπευσε να μας στηρίξει έμπρακτα αποδεχόμενος την πρόταση για τη συμμετοχή του στην εν λόγω εκδήλωση. Καλούμε τους πατριώτες που θα παρευρίσκονται στο χωριό να μην απολέσουν την ευκαιρία να ενημερωθούν για δύο πολύ σοβαρά ιατρικά θέματα της εποχής μας.

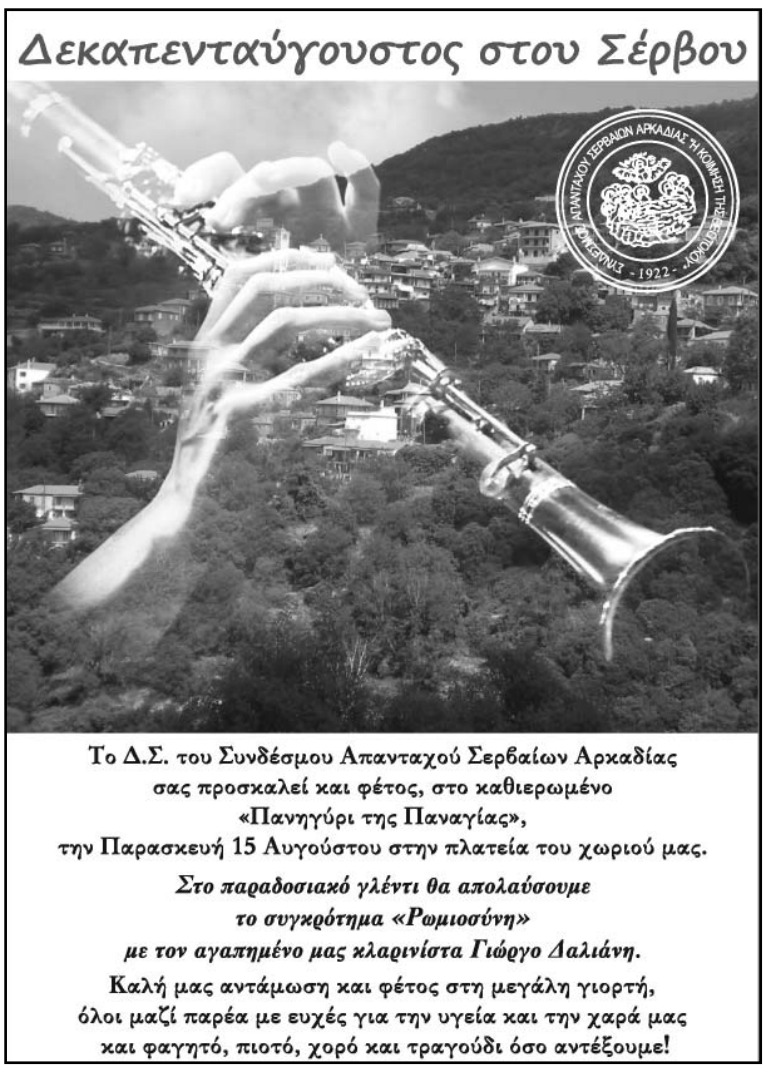

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο **Νίκος Γεωργίου Παρασκευόπουλος** (εγγονός Σαμαρολιά), και η σύζυγός του **Μαρία Βασιλειάδου**, απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι που είναι κοριτσάκι. Στους ευτυχείς γονείς εύχομαι να τους ζήσει. **Κατερίνα Βέργου**

Η **Γεωργία Βήχου** (κόρη της Κατερίνας Δ. Βέργου) και ο σύζυγός της **Γιάννης Γιαννίκος** στις 04.06.2014 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, που είναι αγοράκι.

Η οικογένεια **Γεωργίου Δημ. Βέργου** εύχεται στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσει το νεογέννητο.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Το Σάββατο 7 Ιουνίου 2014 πραγματοποιήθηκε από την εκκλησία του χωριού μας «Η Κοίμηση της Θεοτόκου» το σαρανταήμερο μνημόσυνο της **Ελένης Ρουσιάς**. Η οικογένεια νιώθει την ανάγκη να **ευχαριστήσει** από καρδιάς όλους όσους συμμετείχαν στο πένθος της.

Την 15η Ιουνίου 2014 και ώρα 10 π.μ έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο του Καθηγητή Ιατρικής και ταξιάρχου ε.α **Νικολάου Δημ. Σχίζα**, στο Κοιμητήριο της Νέας Σμύρνης Αττικής.

ΘΑΝΑΤΟΙ

4.5.2014 Απεβίωσε η Ελένη Ρουσιά σε ηλικία 96 ετών

Άλλη μια αρχόντισα του χωριού μας, η **Ελένη Μαρ. Ρουσιά** απεβίωσε ην 4-5-2014 σε ηλικία 96 ετών και η εξόδιος ακολουθία έγινε από την εκκλησία του χωριού μας Σέρβου, «**Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»**, με τις προσευχές της οικογένειας της, συγγενών και πολλών Σερβαίων και κοντοχωριανών μας. Η **Ελένη** γεννήθηκε στο χωριό Σέρβου και διέμενε μόνιμα στο χωριό.

'Ηταν το 2ο από τα πέντε παιδιά του **Αθανασίου Στρίκου (Πανάγος, Ντίνα, Ρίνα και Γεωργία), και της Μαρίνας Ι. Δημητρόπουλου**.

Παντρεύτηκε τον συγχωριανό μας **Μαρίνη-Ρουσιά** και απέκτησαν πέντε παιδιά **(Μαρία, Παναγιώτα, Ιωάννα, 'Αννα, Γιάννης)**.

Η **Ελένη** υπήρξε μια ενάρετη και άξια μάνα, που με στοργή και αγάπη μεγάλωσε την πολυμελή οικογένειά της και είχε την αγάπη και το σεβασμό όλων των Σερβαίων που είχαν την τύχη να την γνωρίζουν.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τα συλλυπητήριά του στην οικογένεια της εκλιπούσης.

7.5.2014 Απεβίωσε ο Γιώργος Κ. Παπαθωμόπουλος σε ηλικία 74 ετών

Απεβίωσε την 7η Μαΐου 2014 σε ηλικία 74 ετών ο **Γιώργος Κ. Παπαθωμόπουλος** και η εξόδιος ακολουθία έγινε την επόμενη, 8η Μαΐου 2014, στο Κρανίδι Αργολίδας.

Ο Γιώκος (όπως τον ξέραμε) ήταν το πρώτο παιδί (**Γιάννης, Ελένη)** του **Ντίνου Γ. Παπαθωμόπουλου (Εικοσιμία)** και της **Γεωργίας Ι. Σχίζα (Μπακαλόγιαννη)**. Παντρεύτηκε την **Ιωάννα Γκιώνη** από το Κρανίδι, που ήταν και τόπος μονίμου διαμονής της οικογενείας του, και απέκτησαν τον **Κώστα** και τη **Γεωργία.**

Επαγγελματικά διέπρεψε μέχρι τη συνταξιοδότησή του στον ΟΤΕ. Μέλος του Συλλόγου μας, καλός οικογενειάρχης και αγαπητός σε όλους τους συγχωριανούς μας, Η απουσία του θα γίνει αισθητή στο χωριό που κάθε δεκαπενταύγουστο το επισκεπτόταν.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει την συμπάθειά του στην οικογένεια του εκλιπόντος.

9.5.2014 Απεβίωσε η Κανέλλα Η. Βέργου.

Απεβίωσε την 9η Μαΐου 2014 η **Κανέλλα Ηλ. Βέργου** και η εξόδιος ακολουθία έγινε την 12η Μαΐου 2014 στη Μεταμόρφωση Αττικής.

Η Κανέλλα ήταν το 2ο παιδί (**Γεωργία, Γκόλφω)** του **Μαρίνη Παρ. Στρίκου** και της **Σταμάτας Δ. Σχίζα**. Παντρεύτηκε τον συγχωριανό μας **Ηλία Χρ. Βέργο** (Μπούκα) από του Σέρβου, και απέκτησαν τη **Γεωργία** και το **Μαρίνο** που προ έτους πολύ νέος έφυγε από τη ζωή.

Απλοϊκή και ενάρετη γυναίκα η Κανέλλα, θα μείνει αξέχαστη στις καρδιές όσων είχαν την τύχη να την γνωρίσουν.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει την συμπάθειά του στην οικογένεια της εκλιπούσης.

12.5.2014 Απεβίωσε ο Νίκος Δημ. Σχίζας σε ηλικία 85 ετών

Στις 12 5.2014 αιφνιδίως έφυγε από τη ζωή ένας ξεχωριστός πατριώτης και συγχωριανός μας, ο Καθηγητής Ιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης **Νίκος Δημ. Σχίζας**, και η εξόδιος ακολουθία έγινε την13η Μαΐου 2014 από το κοιμητήριο Νέας Σμύρνης. Ο **Νίκος** γεννήθηκε στο χωριό Σέρβου το 1929 ήταν το πρώτο από τα πέντε παιδιά του δάσκαλου **Δημητρίου Νικ. Σχίζα** και της **Γιαννούλας Ρηγοπούλου** από τα Λαγκάδια. Παντρεύτηκε τη φαρμακοποιό Γαλάτεια Καραθάνου, και έκαναν το Δημήτρη.

Ο **Νίκος** επαγγελματικά σταδιοδρόμησε σαν στρατιωτικός γιατρός και αποστρατεύθηκε με το βαθμό του Ταξιάρχου- Αρχιάτρου του Ελληνικού Στρατού. Άριστος επιστήμων διέπρεψε και ως καθηγητής Ιατρικής, για πολλά δε χρόνια υπηρέτησε τους συνανθρώπους του ως Διευθυντής Παθολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου ΝΙΜΤΣ.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τη συμπάθειά του στην οικογένεια του εκλιπόντος.

12.5.2014 Απεβίωσε ο Μαρίνος Π. Βέργος σε ηλικία 52 ετών

Απεβίωσε την 12η Μαΐου 2014 ο **Μαρίνος Παν. Βέργος** σε ηλικία 52 ετών, και η εξόδιος ακολουθία έγινε την 14η Μαίου και ώρα 11 π.μ από το Γ΄Κοιμητήριο Αθηνών (Οδός Θηβών, ΝΙΚΑΙΑ).

Ο **Μαρίνος** ήταν το δεύτερο παιδί των συγχωριανών μας **Πάνου Μαρ. Βέργου** και της **Αθανασίας Σταύρου Γκούτη**.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τη συμπάθειά του στην οικογένεια του εκλιπόντος.

20.5.2014 Απεβίωσε ο Ιωάννης Ν. Μαραγκός σε ηλικία 101 ετών

Απεβίωσε σε ηλικία 101 ετών ο **Ιωάννης Νικ. Μαραγκός** και η εξόδιος ακολουθία έγινε την 21η Μαίου 2014 και ώρα 4 μ.μ από το κοιμητήριο Αμαρουσίου.

Ο **Γιάννης** γεννήθηκε στο χωριό Σέρβου, ήταν το 7ο παιδί (**Χριστίνα, Χαράλαμπος, Παναγούλα, Βασίλης, Θανάσης**) του **Νικολάου Β. Μαραγκού** και της **Κανέλλας Αθ. Σχίζα** (Θανασάκου). Παντρεύτηκε την **Αγγέλω Χρ. Στρίκου** και απέκτησαν τρία παιδιά, το **Νίκο**, το **Χρήστο** και την **Κανέλλα**.

Έλαβε μέρος στο Αλβανικό μέτωπο. Επαγγελματικά ασχολήθηκε με την οικοδομή. Άριστος οικογενειάρχης. Τον διέκρινε η ευγένεια, το ήθος και η εργατικότητα. Πολύ αγαπητός στη μικρή κοινωνία των Σερβαίων.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τη συμπάθειά του στην οικογένεια του εκλιπόντος.

25.5.2014 Απεβίωσε ο Ηλίας Χρ. Σχίζας σε ηλικία 63 ετών

Έφυγε από τη ζωή στις 25 Μαΐου 2014 ο **Ηλίας Χρήστου Σχίζας** σε ηλικία 63 ετών, και η εξόδιος ακολουθία έγινε την Τετάρτη 28 Μαΐου 2014 από τον **Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής στο Ίλιον στις 10:30 π.μ.** Γεννήθηκε στου Σέρβου το 1951, γονείς του ήσαν ο **Χρήστος (Χρηστάκης) Η. Σχίζας** και η **Κανέλλα Βασ. Σουλελέ**. Παντρεύτηκε την **ΕιρήνηΜαρινάτου** και έκαναντο **Χρήστο** που σήμερα είναι φοιτητής.

Σπούδασε με δύσκολες συνθήκες οδοντογιατρός, και ήταν καλός επιστήμονας που πολλοί συγχωριανοί μας δεν θα τον ξεχάσουν για τις υπηρεσίες υγείας που τους προσέφερε. Η Μοίρα του επεφύλαξε μια μακρόχρονη δοκιμασία υγείας με οδυνηρό τέλος.

Ο **Ηλίας** ήταν στοργικός οικογενειάρχης, ευγενικός, πράος και αθόρυβος άνθρωπος. Υπήρξε ενεργό μέλος του Συλλόγου μας και είχε διατελέσει Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Απανταχού Σερβαίων «Η Κοιμήση της Θεοτόκου».

Ο βιολογικός χαμός του είναι μια απώλεια για την κοινωνία των Σερβαίων και όσων είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τα συλλυπητήριά του στην οικογένεια του εκλιπόντος.

24.6.2014 Απεβίωσε η Ελένη Ι. Κλεισούρα-Τούντα

Απεβίωσε στις 24.6.2014 στην Τρίπολη η συγχωριανή μας **Ελένη Τούντα** και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 25.6.2014 στο κοιμητήριο της Τρίπολης. Η **Ελένη** ήταν το δεύτερο από τα πέντε παιδιά (**Γιώργος, Παναγής, Δημήτρης, Μαργαρίτα**) του **Ιωάννου Ι. Κλεισούρα (Γιαννέλη**), και της **Γεωργίας Γ. Γκούτη.** Παντρεύτηκε τον **Γιάννη Τούντα** από τη Λυσσαρέα και απέκτησαν τη **Μάρθα**, τη **Γεωργία** και τον **Ηλία.** Η **Ελένη** ήταν μια άριστη μάνα και σύζυγος, προικισμένη με πολλές αρετές και έχαιρε της αγάπης και του σεβασμού όλων των Σερβαίων.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τη συμπάθειά του στην οικογένεια της εκλιπούσης.

26.6.2014 Απεβίωσε ο Αντώνης Ι. Φλουράκης (Το γένος Σχίζα) σε ηλικία 54 ετών

Έφυγε αιφνιδίως από τη ζωή στις 25.6.2014 ο **Αντώνης Ιωάννου Φλουράκης**, και η εξόδιος ακολουθία έγινε την 27η Ιουνίου από το κοιμητήριο του Παλαιού Φαλήρου. Γονείς του είναι ο **Γιάννης Φλουράκης** από Ιεράπετρα και η **Χρυσούλα Ι. Σχίζα (του Σχιζόγιαννη)**, και ηταν δισέγγονος του πρώτου Προέδρου του Συλλόγου μας **Γεωργίου Γ. Τρουπή(1922). Π**αντρεύτηκε την **Γεωργία Παλουμπή** και απέκτησαν τη **Χρυσούλα**. Επαγγελματικά σταδιοδρόμησε ως ανώτατο στέλεχος των Ελληνικών Ταχυδρομείων. Ο Αντώνης ήταν ένας άριστος οικογενειάρχης, καλοσυνάτος και ευγενικός άνθρωπος, και η μνήμη του δεν θα σβήσει από τους ανθρώπους που είχαν την τύχη να τον γνωρίζουν.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στους γονείς, σύζυγο και θυγατέρα του εκλιπόντος.

16.07.2014 Απεβίωσε η Παναγιώτα Γ. Κωνσταντοπούλου σε ηλικία 101 ετών

Απεβίωσε πλήρης ημερών, την 16η Ιουλίου 2014, η **Παναγιώτα Γ. Κωνσταντοπούλου**και ηεξόδιος ακολουθία έγινε την επομένη, Πέμπτη 17 Ιουλίου 2014, από την εκκλησίατου χωριού μας Σέρβου Γορτυνίας «Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ».

Η **Παναγιώτα** ήταν το πρώτο από τα δύο παιδιά (Χρίστος) του **ΓεώργιουΧρ. Κωνσταντόπουλου** και της **Βάσως Γ. Μπόρα**. Παντρεύτηκε τον **Δημήτρη Παν. Τσαντίλη** και απέκτησαν πέντε παιδιά, (Ανδρέα, Τάκη, Γιώργο, Μαρία και Γεωργία).

Η Παναγιώτα υπήρξε μια ενάρετη και στοργική μάνα, θα μείνει στις καρδιές όσων είχαν την τύχη να τη γνωρίσουν

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τη συμπάθειά του στην οικογένεια του εκλιπόντος.

Απεβίωσε η Γεωργία Θεοδ. Κωνσταντοπούλου

Πληροφορηθήκαμε από την εφημερίδα ΓΟΡΤΥΝΙΑ ότι απεβίωσε η συγχωριανή μας **Γεωργία Θεοδ. Κωνσταντοπούλου** .(Δεν μπορέσαμε να έχουμε περισσότερες πληροφορίες). Η **Γεωργία** ήταν το 3ο παιδί (**Αγγελής, Βασίλω και Θοδωρής)** του **Θεοδώρου Κ. Κωνσταντοπούλου** και της **Αγγελικής Δ. Κανελλοπούλου** από του Λυκούρεση. Παντρεύτηκε το **Γεώργιο Θεοδοσίου** και απέκτησαν την **Α;γγελική.**

Η Γεωργία ήταν μια ενάρετη σύζυγος και μητέρα, και πολύ αγαπητή σε όλους τους συμπατριώτες μας Σερβαίους.

Το ΔΣ του Συνδέσμου εκφράζει τη συμπάθειά του στην οικογένεια της εκλιπούσης.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΩΝ ΜΑΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ηλίας Σχίζας

Μετά από έξι μήνες γενναίας αλλά άνισης πάλης με την αρρώστια του, **ο Ηλίας** έφυγε αφήνοντας πίσω ως παρακαταθήκη σε μένα και τον γιό μας το ήθος, την υπερηφάνεια και την αξιοπρέπεια του…

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τους συγγενείς και τους συμπατριώτες, που μας παραστάθηκαν διακριτικά όλον αυτόν τον καιρό. Ιδιαίτερη μνεία θα θέλαμε να κάνουμε στον Πανεπιστημιακό Καθηγητή κ. **Τ. Μαχαίρα**, διευθυντή της Γ' Χειρουργικής πτέρυγας του Νοσοκομείου «Αττικόν», που μας στήριξε όχι μόνο ως επιστήμονας αλλά και ως καλός φίλος. Τέλος, για τον δικό μας το γιατρό, τον **Δημήτρη Σχίζα**, τα λόγια είναι φτωχά για να περιγράψουν το μέγεθος της προσφορά του. Είμαστε περήφανοι γι' αυτόν, για την εμπιστοσύνη του και τον ανθρωπισμό του και πιστεύουμε βαθιά πως θα έχει την εξέλιξη που του αξίζει!

Με τιμή,

Χρήστος Σχίζας – Ειρήνη Μαρινάτου Σχίζα

Νίκος Δ. Σχίζας, Ταξίαρχος ε.α – Καθηγητής Ιατρικής

Μέσα στην αέναη ροή του χωροχρόνου άνθρωποι φεύγουν από κοντά μας και μερικών εξ αυτών οι μορφές αξίζει πράγματι να παραμείνουν αναλλοίωτες στη σκέψη μας, να συνεχίσουν να ζουν στις καρδιές μας γιατί για μας τους νεότερους αποτέλεσαν πρότυπα, διδάσκοντάς μας κυρίως στάση ζωής και προσφοράς στο συνάνθρωπο.

Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν και ο γιατρός **Νίκος Δ. Σχίζας**, που έφυγε από τη ζωή την 12.5.2014, και η εξόδιος ακολουθία έγινε την 13ηΜαΐου 2014 στο κοιμητήριο Ν. Σμύρνης με τις προσευχές συγγενών, φίλων και πολλών Σερβαίων.

Γεννήθηκε στο χωριό Σέρβου το 1929, ήταν το πρώτο από τα πέντε παιδιά του δάσκαλου **Δημητρίου Νικ. Σχίζα** και της **Γιαννούλας Ρηγοπούλου** από τα Λαγκάδια. Παντρεύτηκε τη φαρμακοποιό **Γαλάτεια Καραθάνου**, και έκαναν το **Δημήτρη (ιατρός).**

Τελείωσε το δημοτικό σχολείο στο χωριό που γεννήθηκε, και στο εξατάξιο Γυμνάσιο της γειτονικής κωμόπολης των Λαγκαδίων Γορτυνίας περάτωσε τις σπουδές της μέσης εκπαίδευσης

Το 1946 εισήχθη στην ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και το επόμενο έτος στη Σ Ι Σ (Στρατιωτική Ιατρική Σχολή).

Αποφοίτησε από την Στρ. Ιατρική Σχολή και ονομάστηκε Ανθυπίατρος το 1952. Υπηρέτησε στο στρατό μέχρι το 1978 οπότε αποστρατεύθηκε, με αίτηση του, με το βαθμό τού Ταξιάρχου.

Πήρε την ειδικότητα τής παθολογίας το 1959 και μετεκπαιδεύτηκε στις Η Π Α το 1965 (Ιανουάριος 1965-Ιούλιος 1965)

Το 1959 ανακηρύχθηκε αριστούχος Διδάκτωρ τού Πανεπιστημίου Αθηνών και το 1971 ομοφώνως Υφηγητής τού Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Διηύθυνε διαδοχικά παθολογικές κλινικές στο 424 Στρ. Νοσοκομείο τής Θεσσαλονίκης (1959-1962), στο 401 Γεν. Στρατ. Νοσοκομείο Αθηνών (1965 –1972) και στο ΝΙΜΤΣ (1974 – 1983).Από το1984 έως το 1996 οργάνωσε και διηύθυνε την Γ' παθολογική κλινική τού ΝΙΜΤΣ ως Διευθυντής ιατρός τού ΕΣΥ.

Ο καθηγητής Σχίζας έχει επιτελέσει σημαντικό ερευνητικό έργο πού αποτελείται από περισσότερες από 200 επιστημονικές εργασίες πού αναφέρονται σε όλο το εύρος τής εσωτερικής παθολογίας. Έχει ασχοληθεί περισσότερο με τις λοιμώδεις νόσους στο στρατό (μηνιγγίτιδα , ηπατίτιδα) και έχει χαρτογραφήσει με τους συνεργάτες του τη συχνότητα τής μεσογειακής αναιμίας στον Ελληνικό χώρο, μετά από μεγάλη έρευνα σε 15550 νεοσύλλεκτους.

Συνέβαλε, με τα προφυλακτικά μέτρα που ελήφθησαν μετά το σχετικό συνέδριο, ουσιαστικώς στον περιορισμό της συχνότητας της ηπατίτιδας β στους στρατιώτες και με εισήγηση του, ως προέδρου του 5ου ιατρικού συνεδρίου ΕΔ, οργανώθηκε το Κέντρο ελέγχου της Μεσογειακής Αναιμίας και των Αιμοσφαιρινοπαθειών του Στρατού.

Περιέγραψε για πρώτη φορά στην Ελλάδα την μυοσφαιρινουρία εκ μυϊκής καταπονήσεως (Squattjumpsyndrome) σε Ευέλπιδες και με τη σχετική αναφορά που υπέβαλε συνέτεινε στην απαγόρευση του αναχρονιστικού «καψονιού» στη Σχολή.

Έχει επίσης εργασθεί ερευνητικώς στη θρομβοεμβολική νόσο και στις διαταραχές της πηκτικότητος, και διετέλεσε επί σειρά ετών αντιπρόεδρος τής *Ελληνικής Επιτροπής αντιμετωπίσεως τής θρομβοεμβολικής νόσου*

Το διδακτικό του έργο συνοψίζεται σε 52 σεμινάρια, διαλέξεις, στρογγύλες τράπεζες κλπ. Έχει διδάξει για λίγα χρόνια στο Πανεπιστήμιο τής Θεσσαλονίκης και έχει εκπαιδεύσει φοιτητές της Ιατρικής τού Πανεπιστημίου Αθηνών επί 12 έτη, κατά το διάστημα τής υπηρεσίας του στο ΝΙΜΤΣ.

Έχει εργασθεί ιδιαιτέρως για τη καθιέρωση των Ιατρικών Συνεδρίων των Ενόπλων Δυνάμεων, διατελέσας πρόεδρος της οργανωτικής επιτροπής σε δύο από αυτά. Εισηγήθηκε, υποστήριξε και επέτυχε να πραγματοποιούνται τα Ιατρικά Συνέδρια Ενόπλων Δυνάμεων μόνο στη Θεσσαλονίκη.

Ήταν μέλος πολλών ιατρικών εταιρειών και υπήρξε μέλος της οργανωτικής επιτροπής πολλών ελληνικών και διεθνών συνεδρίων.

Υπήρξε Ιδρυτικό μέλος και πρώτος πρόεδρος τής *Επιστημονικής Ενώσεως Υγειονομικών Ενόπλων Δυνάμεων,* και ιδρυτικό μέλος της *Εταιρείας της Στρατιωτικής Ιατρικής*. Με εισήγηση του καθιερώθηκαν τα βραβεία που χορηγεί η Ένωση

Μετά την συνταξιοδότηση του ασχολήθηκε με την Ιστορία τής Ιατρικής Έχει συγγράψει ένα κεφάλαιο στην προ ετών εκδοθείσα **Ιστορία τής**

➔

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:
Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας
«Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»
Αγίου Μάρκου 16, 5ος όροφος
Τ.Κ. 10560, Αθήνα Τηλ.: 210 3229904
Α.Φ.Μ.: 099547610
ΔΟΥ: Ε΄ ΑΘΗΝΩΝ

Υπεύθυνος Έκδοσης:
Θεόδωρος Ν. Σχίζας
Τηλ.: 2108228739, κιν.: 6932643535

Συντακτική Επιτροπή:
Θεόδωρος Σχίζας,
Κατερίνα Κωνσταντοπούλου
κιν. 6936713101,
Αθανάσιος Σχίζας κιν. 6972709659,
Μαρίνος Ρουσιάς κιν. 6972991137,
Νικόλαος Σχίζας κιν. 6946618091

Συνδρομή: 30 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού: 50 δολ. Αμερ.
- 100 δολ. Αυστρ.

Τυπογραφείο - Ηλεκτρονική Σχεδίαση:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Γερανίου 7, Αθήνα
Τηλ. 210-5244-309

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Στρατιωτικής Ιατρικής στην Ελλάδα. Έχει συγγράψει ακόμα, μαζί με τούς συναδέλφους του κ. Γρ. Σκαμπαρδώνη και κ. Αλ. Καρδούλη την **Ιστορία τού Υγειονομικού στους βαλκανικούς πολέμους** η οποία εκδόθηκε από τη Διεύθυνση Ιστορίας Στρατού.

Έχει οργανώσει πολλά σεμινάρια και στρογγύλες τράπεζες με θέμα την ιστορία της στρ. ιατρικής, αλλά και της ιατρικής γενικότερα και έχει δημοσιεύσει 15 εργασίες σε θέματα ιστορίας της ιατρικής.

Είναι συνεργάτης τού περιοδικού τής Ιστορίας τής ελληνικής ιατρικής «**Δέλτος**» και μέλος τής επιστημονικής και της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού

Έχει διατελέσει Πρόεδρος *της εταιρείας των φίλων του Μουσείου Ιατρικής* η οποία εκδίδει την **Δέλτο.**

Αποστρατεύθηκε με το βαθμό του **Ταξιάρχου** Υγειονομικού του Ελληνικού Στρατού.

Την προσωπικότητα του γιατρού, τόνισαν με αποχαιρετιστήριους λόγους τους στην τελετή της εξοδίου ακολουθίας οι πιο κάτω :

Α. Ο επικεφαλής ομάδας στρατιωτικών γιατρών που εκπροσωπούσαν το Γενικό Επιτελείο Στρατού, είπε:

Ο Ταξίαρχος (ΥΓ) ΣΧΙΖΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ με ΑΜ 32081 γεννήθηκε στο ΣΕΡΒΟΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ το έτος 1929 και ονομάσθηκε Ανθυπολοχαγός το έτος 1952.

Προήχθη μέχρι και του βαθμού του Ταξιάρχου.

Υπηρέτησε σε διάφορες Μονάδες και Επιτελικά Γραφεία ανάλογα κάθε φορά του βαθμού του.

Διοίκησε τις εξής Μονάδες η Δ/σεις του Επιτελείου.

Δ/ΝΤΗΣ Α΄ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ 424 ΓΣΝΕ

Δ/ΝΤΗΣ Α΄ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ 401 ΓΣΝΑ

Δ/ΝΤΗΣ Β΄ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ 401 ΓΣΝΑ

Δ/ΝΤΗΣ ΔΥΓ/ Β΄ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Δ/ΝΤΗΣ Α΄ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ 417 ΝΙΜΤΣ

Φοίτησε κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στα διάφορα σχολεία του όπλου του, ως επίσης :

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. (ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ)

Τιμήθηκε με τα παρακάτω παράσημα και μετάλλια για τις υπηρεσίες που προσέφερε στην πατρίδα:

ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΣΤΡ/ΚΗΣ ΑΞΙΑΣ Δ΄ΤΑΞΕΩΣ

ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΣΤΡ/ΚΗΣ ΑΞΙΑΣ Γ΄ΤΑΞΕΩΣ

ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄.

Ο Στρατός ΞΗΡΆς ΚΑΙ ΟΙ Συνάδελφοί του εκτιμώντας την προσφορά του ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ (ΕΑ) ΣΧΙΖΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, τον αποχαιρετούν και εύχονται στους δικούς του ο Πανάγαθος Θεός να τους δώσει κουράγιο, υπομονή και παρηγοριά .

Αθήνα 12 Μαΐου 2014

Β. Ακολούθησε ο αποχαιρετιστήριος λόγος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου των απανταχού Σερβαίων «**Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**» που εκφώνησε ο Γραμματέας κ. **Μαρίνος Ρουσιάς**, και έχει ως εξής:

Αγαπητέ Γιατρέ

Το ΔΣ του Συλλόγου των απανταχού Σερβαίων Αρκαδίας εκφράζει την βαθύτατη συγκίνηση και πόνο ψυχής όλων των συγχωριανών μας Σερβαίων για το απρόσμενο ταξίδι σου από τη Στρατευομένη στη Θριαμβεύουσα εκκλησία του Χριστού.

Για πολλά – πολλά χρόνια γιατρέ, ήσουν το σημείο αναφοράς για θέματα υγείας όλων ανεξαιρέτως των Σερβαίων, ήσουν το αποκούμπι μας, ο «Αγιος Ανάργυρος», γιαυτό και σε ευχαριστούμε.

Ενεργό μέλος του Συλλόγου μας, έδινες πάντα το παρόν με συμβουλές και άρθρα ιστορικού και ιατρικού περιεχομένου που δημοσιεύαμε στην εφημερίδα μας 'Ο ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ' , η αναρτούσαμε στην ιστοσελίδα του χωριού μας.

Γιατρέ σε ευχαριστούμε που στο κάλεσμά μας προ διετίας τις ημέρες του Δεκαπενταύγουστου, μας τίμησες και ήρθες στο χωριό και σε εκδήλωση στο Πολιτιστικό Κέντρο ανέπτυξες ιστορικό θέμα προς πνευματική τέρψη πολλών Σερβαίων και φίλων του χωριού.

Ήσουν ένας αλτρουϊστής ευγενής και προσηνής άνθρωπος, υπόδειγμα ήθους και αξιοπρέπειας, και η μνήμη σου θα μείνει άσβεστη στις καρδιές μας.

Με άπειρο σεβασμό στη μνήμη σου προσευχόμαστε μαζί με την οικογένειά σου όπως την ημέρα της κρίσεως ο Κύριος σου απευθύνει το κάλεσμα «Ευ δούλε αγαθέ και πιστέ, επί ολίγα ης πιστός, επί πολλών σε καταστήσω. Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου»

Καλό σου ταξίδι αγαπημένε μας γιατρέ.

Γ. Το Νίκο αποχαιρέτησε και ο συνάδελφός του στρατιωτικός γιατρός Δρ. Καρδιολογίας κ. **Γρηγόριος Ι. Σκαμπαρδώνης**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου «**ΦΙΛΟΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ**» που εξέδιδαν μαζί με το Νίκο το περιοδικό Ιστορίας της Ελληνικής Ιατρικής με τίτλο **«δέλτος»**, λέγοντας τα εξής:

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΕ ΕΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΤΟ ΦΙΛΟ.

Το βράδυ της Κυριακής, ενώ βάδιζε—βραδέως και εμπόνως λόγω της αρθροπαθείαςτου—μέσα στο σπίτι του, άκουσε τη φωνή του Λόγου του Θεού να του λέγει: «Νικόλαε, έλα!» Μη γενόμενος απειθής, απάντησε: «Έρχομαι, Κύριε!». Και σπεύσας, 'γηθόμενος', 'αγαλλομένωποδί', απήλθε του κόσμου.

Με τον Νικόλαο Σχίζα με συνέδεσε γνωριμία και σχέση μαθητή προς διδάσκαλο από 50ετίας, στενή φιλία και σχεδόν καθημερινή συνεργασία κατά τα τελευταία 25 χρόνια!

Το 1963, ως επιτελής της ΔΥΓ/Γ΄ΣΣ, με παρότρυνε να πάρω την ιατρική ειδικότητα μέσω της Υπηρεσίας και ήδη από τον επόμενο χρόνο διατελούσα βοηθός του, εκπαιδευόμενος στην Παθολογική Κλινική του 401 ΓΣΝΑ.

Ως δάσκαλος, υπήρξε εξαιρετικός, με μεγάλη ευρύτητα και βάθος γνώσεων, άριστη μεταδοτικότητα και αμέριστο ενδιαφέρον για τους εκπαιδευομένους. Του οφείλω τις βάσεις των γνώσεών μου και της πρακτικής στη διάγνωση των νοσημάτων.

Στη συνέχεια, οι δρόμοι μας χωρίσανε. Αυτός συνέχισε το επιστημονικό, ερευνητικό και εκπαιδευτικό του έργο, με μεγάλο αριθμό επιστημονικών εργασιών και διακρίσεων, φτοντίζοντας πλήθος ασθενών και εκπαιδεύοντας μεγάλο αριθμό ιατρών, τους οποίους μύησε στα μυστικά της Εσωτερικής Παθολογίας.

Μας συνέδεσε στενά μετά από την αποστρατεία το κοινό μας ενδιαφέρον και η αγάπη για την Ιστορία της Ελληνικής Ιατρικής, καρπός του οποίου υπήρξε η από κοινού έκδοση αριθμού βιβλίων, με σημαντικότερο (με τη συνεργασία και του κ. Αλεξ. Καρδούλη) της ιστορίας της Υγειονομικής Υπηρεσίας κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους.

Ως μέλος της Συντακτικής Επιτροπής της ΔΕΛΤΟΥ, περιοδικού ιστορίας της Ελληνικής Ιατρικής και ως κριτής άρθρων του περιοδικού, υπήρξε πολύτιμος συνεργάτης, με σημαντικές προτάσεις και υποδείξεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι το μεσημέρι της ημέρας της εκδημίας του είχαμε μακρά και ενδιαφέρουσα τηλεφωνική επικοινωνία, στην οποία μου πρότεινε την έκδοση ειδικού επετειακού τεύχους και μου εκμυστηρεύθηκε τα σχέδιά του για μελλοντικές εργασίες. Καίτοι γνώριζε τα σοβαρά προβλήματα της υγείας του προγραμμάτιζε χωρίς τον φόβο του θανάτου.

Πραγματικός χριστιανός, άριστος οικογενειάρχης, μεγαλόφρων συνεργάτης, ειλικρινής φίλος, ευχάριστος άνθρωπος, ο Νίκος εκμεταλλεύθηκε σωστά τα πολλαπλά τάλαντα με τα οποία τον επροίκισε ο Θεός. Δικαιολογημένα, φεύγοντας θα μπορούσε να επαναλάβει το του Δαυίδ:

«Επίστρεψον, ψυχή μου, εις την ανάπαυσίν σου, ότι Κύριος ευηργέτησέ σε· ότι εξείλετο την ψυχήν σου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς σου από δακρύων, και τους πόδας σου από ολισθήματος. Ευαρεστήσεις ενώπιον Κυρίου εν χώρα ζώντων».

17.8.2012 Ο Γιατρός στο πόντιουμ του Πολιτιστικού Κέντρου Σέρβου

Η μεγάλη αγάπη του Γιατρού ήταν το χωριό που γεννήθηκε και μεγάλωσε, του Σέρβου που ποτέ δεν ξέχασε. Ακολουθώντας την οικογενειακή παράδοση της προσφοράς προς τους συγχωριανούς του Σερβαίους, για πολλά χρόνια ήταν ο δικός τους «**Αλβέρτος Σβάιτσερ**» που προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες υγείας στο ιατρείο του η στο Νοσοκομείο ΝΙΜΤΣ. Προ διετίας σε συζήτηση στο καφενείο του χωριού ένας πατριώτης μας έλεγε « Τι να ειπώ για το Νίκο, έμαθε ότι η γυναίκα μου εισήχθη στο Αττικό Νοσοκομείο για εγχείρηση, και ήρθε βοηθούμενος με το μπαστουνάκι του να μιλήσει με τους γιατρούς», για να συμπληρώσει άλλος της παρέας ότι προ πολλών ετών βρέθηκε για επαγγελματικούς λόγους στη Βέροια που υπηρετούσε ο Νίκος ως Δ/ντής Υγειονομικού του εκεί Β Σώματος Στρατού, και δεν θα ξεχάσει τη φιλοξενία του.

Ενεργό μέλος του Συλλόγου του χωριού, αρθρογραφούσε στην εφημερίδα μας ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ, και άρθρα του επιστημονικού η ιστορικού περιεχομένου έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα μας www.servou.gr.

Τον Αύγουστο 2012 ανταποκρινόμενος σε κάλεσμα του ΔΣ του Συλλόγου μας επισκέφθηκε το χωριό και στο Πολιτιστικό Κέντρο του χωριού ανέπτυξε ιστορικό-ιατρικό θέμα προς πνευματική τέρψη πολλών πατριωτών και φίλων του χωριού.

Ο γιατρός ήταν ένας ενάρετος *ευγενής και προσηνής άνθρωπος, υπόδειγμα ήθους και αξιοπρέπειας.*

Νοσταλγός πάντα του χωριού προγραμμάτιζε να το επισκεφθεί του Αγίου Κωνσταντίνου (21.5.2014) με αυθημερόν επιστροφή, δεν πρόφθασε, αλλά τα Σερβαίικα βουνά θα του στέλνουν στην τελευταία κατοικία του το άρωμα των λουλουδιών των αγρών με την πρωϊνή δροσερή αύρα τους.

Γιατρέ θα είσαι ένας φωτεινός φάρος , και παράδειγμα ζωής.

Θοδωρής Γ. Τρουπής (Γκράβαρης).

Γιώργος Κ. Παπαθωμόπουλος

Απεβίωσε στις 7 Μαΐου 2014 σε ηλικία 74 ετών ο Γιώργος Κ. Παθωμόπουλος. Ο Γιώργος ήταν το πρώτο παιδί του Ντίνου (Κωνσταντίνου Γ. Παπαθωμόπουλου). Γεννήθηκε στου Σέρβου, όπου έζησε μέχρι τα γυμνασιακά του χρόνια. Παντρεύτηκε τη Γιάννα Γκιώνη από το Κρανίδι, τόπος μόνιμης κατοικίας του τα τελευταία 50 χρόνια αλλά και επαγγελματικής του ενασχόλησης, κυρίως από τη θέση του Διευθυντή του Ο.Τ.Ε.

Έχαιρε μεγάλης εκτίμησης, αγάπης και σεβασμού όλων των φίλων, πατριωτών αλλά και όσων είχαν την τύχει να τον γνωρίζουν. Απλοϊκός, φιλήσυχος, ανιδιοτελής, εργατικός, ενάρετος και άριστος οικογενειάρχης, ο Γιώργος απέκτησε 2 παιδιά, τη Γωγώ και τον Κώστα, πλήρως αποκατεστημένα που του χάρισαν 4 εγγονάκια.

Η κηδεία του έγινε στο Κρανίδι, όπου παραβρέθηκε πλήθος κόσμου, τόσο από το Κρανίδι όσο και από το αγαπημένο του χωριό, το Σέρβου.Επικήδειο λόγο εκφώνησε με απλά λόγια ο επιστήθιος φίλος του Ιατρός και Καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνων, κ. Γιώργος Τρουπής, ο οποίος με τα παρακάτω λόγια κατασυγκίνησε όλους τους παρευρισκόμενους.

«Επιστήθιε αδελφικέ φίλε Γιώργο, μαζευτήκαμε σήμερα όλοι εδώ για να σε κατευοδώσουμε στο τελευταίο σου ταξίδι και για να σου πούμε το τελευταίο αντίο. Όλοι, τα αγαπημένα σου πρόσωπα, οι συγγενείς σου, οι φίλοι σου και όλος αυτός ο κόσμος που σε αγαπάει.

Γνωρίζω πολύ καλά ότι για να μιλήσει κάποιος για έναν νεκρό (για να κάνει έναν επικήδειο λόγο), πρέπει να έχει φιλολογο-θεολογικές γνώσεις. Εγώ όμως φίλε Γιώργο δε θα μπω σε αυτήν τη διαδικασία. Θα πω δύο λόγια όπως εγώ τα νιώθω και τα αισθάνομαι.

Δεν πίστευα και δεν περίμενα ποτέ νου να βρεθώ σε αυτήν τη θέση, σήμερα εγώ, να σε αποχαιρετίσω για το μακρινό και τελευταίο σου ταξίδι.

Τα λόγια είναι πολύ φτωχά, δεν μπορώ να τα βρω, ο πόνος αβάσταχτος, η θλίψη βαθιά και απέραντη και η καρδιά συντετριμμένη. Το άγγελμα του χαμού σου γέμισε απέραντη λύπη ολόκληρη την οικογένεια σου, τους συγγενείς, αγαπητούς σου φίλους, τους Κρανιδιώτες, τους πατριώτες από του Σέρβου και όλον τον κόσμο που σε εκτιμούσε και σε αγαπούσε.

Γιώργο ο καμπάνες στο χωριό μας στου Σέρβου Γορτυνίας χτυπάνε πένθιμα. Όλα στο χωριό είναι σκοτεινά, μαύρα και θλιμμένα, αλλά και εδώ στο Κρανίδι η είδηση του θανάτου σου έπεσε σαν κεραυνός και πονάει πολύ!

Ξεκίνησες από ένα μικρό χωριό της Αρκαδίας και έφτασες ψηλά. Ευτύχησες να κάνεις μια εξαίρετη οικογένεια με άριστα παιδιά και αγγελικά εγγονάκια, Σε διέκρινε ευγένεια, αγάπη, ανιδιοτέλεια, συμπόνια για τον πλησίον σου, εργατικότητα, αρετές και αξίες που μας μετέδωσες σε όλες τις εκδηλώσεις με απλοχεριά. Είχες έναν χαρακτήρα αδαμάντινο, άκακο, άδολο και μας δίδαξες τι είναι φιλία, τι είναι φιλανθρωπία, τι είναι αλληλεγγύη, τι είναι αλήθεια και τι είναι χιούμορ. Όλα αυτά τα έδινες με γέλιο, με ουσία, με ανιδιοτέλεια.

Ήσουν υπομονετικός και καρτερικός!!

Όμως η κακή μοίρα χτύπησε αλύπητα την οικογένεια σου. Μέσα σε ένα χρόνο χάνεις τη μάνα σου, τον πολυαγαπημένο σου αδελφό Γιάννη, τον λατρευτό σου γαμπρό Αντώνη και όλα αυτά μπόρεσες να τα ξεπεράσεις με δύναμη ψυχής. Και τώρα τι; Τώρα εσύ ο στύλος, ο βράχος, έφυγες!!

Γιώργο φτωχύναμε!!!

Τι να πρωτοθυμηθώ; Τα παιδικά μας χρόνια, την αγωνία μας για σπουδές, τη φτώχεια μας, τις τρέλες παρέες, τις πολύτιμες συμβουλές σου ή το χιούμορ μας; Τι να πρωτοθυμηθώ! Τα πέτρινα χρόνια που ζήσαμε!

Ήσουν αλτρουιστής!!!

Πριν από 6 μήνες νοσηλευόσουν στο ίδιο νοσοκομείο, σε διαφορετικούς θαλάμους, με τον πολυαγαπημένο σου γαμπρό Αντώνη. Πήγα πρώτα να δω τον Αντώνη, μου είπε «άσε με εμένα και πήγαινε δίπλα στον πεθερό μου να δεις τι κάνει». Ήρθα σε σένα και μου είπες «πήγαινε στον Αντώνη γιατί αυτός έχεις παιδιά». Έφυγα συγκινημένος από τον αλτρουισμό σου γιατί ήξερες πολύ καλά ότι ο Αντώνης χάνεται.

Ήσουν ευαίσθητος και σωστός οικογενειάρχης!!!

Στο Κολιάκι και συγκεκριμένα στο τραπέζι που κάνατε στη μνήμη του Αντώνη, καθίσαμε κατά τύχη στο ίδιο τραπέζι, ήσουν αμίλητος, απαρηγόρητος και θλιμμένος. Σε κάποια στιγμή έρχεται και κάθεται στα γόνατα σου και κρέμεται από το λαιμό σου μια εγγονούλα σου. Γυρνάς ξαφνικά χαμογελαστός και μου λες «Είμαι Βασιλιάς». Βασιλιάς ήσουν Γιώργο μου και Βασιλιάς θα είσαι στον παράδεισο που θα πας.

Είχες Ανθρωπιά!!! Και βαθιά πίστη στο θεσμό της οικογένειας. Μας είχε γίνει πια συνήθεια κάθε χρόνο τη δεύτερη μέρα της Παναγίας να φεύγεις πολύ πρωί από το χωριό για το Κρανίδι για τη γιορτή της συμπεθέρας σου (μητέρα του Αντώνη σου). Αυτή η αγάπη και η αρετή σε διέκρινε στη ζωή σου.

Φίλε Γιώργο, είχες και έχεις δύο ηρωίδες, την κόρη σου την Γωγώ και την λατρευτή σου γυναίκα Γιάννα που ήταν πάντα στενά δίπλα σου.

Γιώργο είμαστε όλοι εδώ δίπλα σου. Οι συγγενείς σου, ο κόσμος σου, οι φίλοι σου, ο Χρήστος, ο Τάσος, ο Τάκης, ο Νίκος, ο Αντρέας και τόσοι άλλοι να σε αποχαιρετήσουμε με πόνο ψυχής. Είναι δίπλα σου ο γαμπρός σου ο Σάββας που δε σε άφησε ποτέ του, ούτε στιγμή στον Γολγοθά που πέρασες, νυχθημερόν κοντά σου, η λατρευτή σου γυναίκα Γιάννα, η Όλγα, η Σοφία, τα ανίψια σου, το εγγονάκι σου ο Γιωργάκης που τόσο σε λάτρευε και εσύ αγαπούσες.

Ο Θεός να τους δίνει παρηγοριά και δύναμη!

Καλό σου ταξίδι, καλό Παράδεισο και αιωνία σου η μνήμη αγαπητέ και αλησμόνητε φίλε Γιώργο. Θα σε θυμόμαστε και θα είσαι κοντά μας πάντοτε στις παρέες μας, ιδίως τα καλοκαίρια στο χωριό μας, στου Σέρβου. Δε θα σε λησμονήσουμε ποτέ.

Αιωνία σου η μνήμη.

Γεώργιος Ν. Τρουπής

Ο Ιατρός και Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Αθηνών κ. Γιώργος Θ. Τρουπής προσέφερε εις μνήμην του Γιώργου Παπαθωμόπουλου 100,00 € για την πάνω εκκλησιά και 100,00 € για τους σκοπούς του Συνδέσμου.

Εις μνήμην του αδελφού μου Πάνου Κουτσαντριά

ΕΦΥΓΕ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΛΑΣΙΤΗΣ

Ο Πάνος δεν αρρώστησε,
δεν είπε πως πονάω,
κρυφά καρτέρι του΄στησε
ο χάρος στο κρεβάτι.

Του Ευαγγελισμού ανήμερα, γιορτή του Εικοσένα.

Και τον πήρε ο ύπνος για πάντα.

Εκοιμήθηκε ο τελευταίος Ελασίτης 97 ετών ανήμερα του Ευαγγελισμού, γιορτή του 21, ο Πάνος Κουτσανδρέας εκ Σέρβου Αρκαδίας.

Ο Πάνος πήγε στρατιώτης το1939 και υπηρέτησε στα οχυρά του Ρούπελ. Οι Γερμανοί είχαν φτάσει στην Κρήτη και τα οχυρά αμύνονταν. Με τα πολλά παραδόθηκαν και με τα χίλια βάσανα ήρθε στου Σέρβου με τα πόδια γιατί τότε δεν υπήρχαν συγκοινωνίες. Τον Μάη του 1944 πήγε αντάρτης στον ΕΛΑΣ για να πολεμήσει τους κατακτητές. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες που έκανε ο ΕΛΑΣ στην Πελοπόννησο. Στη μεγάλη μάχη με τους Γερμανούς στα Κανελάκια έδειξε μεγάλη γενναιότητα, αιχμαλώτισε μιαν ολόκληρη φάλαγγα Γερμανών με το πολυβόλοτου και του`δωσαν το ψευδώνυμο **καπετάν Αρτοζήνος.**

Μετά βέβαια ,πάλευε χρόνια με κείνο το αναθεματισμένο το πιστοποιητικό νομιμοφροσύνης…

Παντρεύτηκε την Γιωργία Μπόρα, κόρη του Αποστόλη και της Κωνσταντίνας και απέκτησαν τον Γιάννη Κουτσαντριά, ο οποίος γνώρισε και παντρεύτηκε τη ΘούλαΟικονομίδου και απέκτησαν μαζί τον Πάνο και την Τζωρτζίνα.

Ο μπαρμπα Πάνος, ήτανε απλός και περήφανος. Φεύγοντας άφησε ένα κενό ,έσβησε ένας από τους τελευταίους παλιούς Σερβαίους που έκανε το χωριό μας να είναι αυτό που είναι: απλό, λιτό, περήφανο, σκαρφαλωμένο ψηλά στην κορυφή να αγναντεύει τα χεμαδιά και να στέλνει τα μαστορόπουλα του σε όλη την Πελοπόννησο, να μαστορεύουν την πέτρα και να γίνουνε μαστόροι της ζωής. Η Καλαμάτα, τοΝησί[Μεσσήνη],το Κοπανάκι, του Ίσσαρι το Μαυρομάτι,η Χώρα, οι Γαργαλιάνοι και σε πόσα άλλα μέρη δεν άφησε τη σφραγίδα του ο μπαρμπα Πάνος.

Στου Σέρβου δεν υπήρχε σπίτι που να μην έχει μαστορέψει. Πολυτεχνίτης. Έχτιζε την πέτρα, έφτιαχνε σκεπές, κεραμίδια, υδραυλικά ,ηλεκτρικά.

Από το πρώτο υδραγωγείο του χωριού μέχρι

συνέχεια στη σελ. 6

Πάσχα στου Σέρβου 2014

Πέρασε καιρός από το Πάσχα και έρχονται στο μυαλό νοερά σκέψεις και αναμνήσεις από ότι ζήσαμε τις Άγιες εκείνες ημέρες στο χωριό. Έναν τόπο που κουβαλά ο καθένας μέσα του, όπου και αν βρίσκεται και που η επιστροφή μετουσιώνεται σε ελπίδα και δύναμη για το μέλλον.

Ο τόπος απέκτησε εκείνες τις ημέρες ζωή, παρά τις άσχημες για την εποχή καιρικές συνθήκες οι οποίες δεν στάθηκαν εμπόδιο στο τυπολατρικό της Μεγάλης Εβδομάδας και του Πάσχα.

Η εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου γέμισε από κόσμο που συμμετείχε στο Θείο Δράμα και έψαλε τους θαυμάσιους Ύμνους των μεγάλων μελωδών της Ορθοδόξου Πίστεώς μας, ωθούμενος από εσωτερική ανάγκη για μετουσίωση των συναισθημάτων που δημιουργεί η σκέψη των δεινών και του μαρτυρίου του Κυρίου, σε στάση ζωής.

Μα δεν υπάρχει **Σταύρωση** δίχως **Ανάσταση**

.....Κι' ας μαζευτούν τριγύρω σου με το τραγούδι
το εύθυμο στο στόμα της χαράς ...Ων παίδες ευλογήτε ιερείς
ανυμνήτε ...
ας έρθουν στην προσταγή τη θεία, με την καρδιά τους.
Χριστός ανέστη! Νέοι, γέροι, και κόρες,
όλοι, μικροί μεγάλοι, ετοιμαστήτε,
μέσα στες εκκλησιές τές δαφνοφόρες
με το φως της χαράς συμμαζωχθήτε,
ανοίξετε αγκαλιές ειρηνοφόρες
ομπροστά στους Αγίους και φιληθήτε,
φιληθήτε γλυκά χείλη με χείλη,
πέστε Χ ρ ι σ τ ό ς Α ν έ σ τ η, εχθροί και φίλοι

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Καθαρώτατον ήλιο επρομηνούσε
της αυγής το δροσάτο ύστερο αστέρι,
σύννεφο, καταχνιά, δεν απερνούσε
τ' ουρανού σε κανένα από τα μέρη,
και από κει κινημένο αργοφυσούσε
τόσο γλυκά στο πρόσωπο τ' αέρι,
που λες και λέει μες της καρδιάς τα φύλλα,
γλυκειά η ζωή και θάνατος μαυρίλα.

Και ας καταβάλουμε προσπάθεια, μετά τις γιορτές και την επιστροφή μας στην καθημερινότητα, να μην υλοποιηθεί ο στοίχος του ποιητή.

«Η φύσις ξαναγύρησε' ς τη λήθη του εαυτού της κι' άνθρωποι κι΄ αυτοί.»

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΣΥΓΓΧΩΡΙΑΝΟΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!!!

Διονύσιος Ραυτόπουλος

Σημείωση: Στο κείμενο χρησιμοποιήθηκαν αποσπάσματα από έργα του παμέγιστου των ποιητών Διονύσιου Σολωμού. ενώ όλο το φωτογραφικό υλικό προέρχεται από τη συλλογή του Διονύση Ραφτόπουλου

*Το **Δ.Σ. του Συνδέσμου** θα ήθελε για μια ακόμη φορά να **ευχαριστήσει** όλους εσάς που συμμετείχατε για μια ακόμη φορά σε ένα ξεχωριστό, γεμάτο αγάπη και συλλογικότητα Πάσχα. **Ιδιαίτερη μνεία** θα θέλαμε να κάνουμε στους εθελοντές μας, οι οποίοι έδωσαν το καλύτερο εαυτό τους, ώστε να μπορέσει να πραγματοποιηθεί με μεγάλη επιτυχία η εκδήλωση του Συνδέσμου. **Τέλος,** θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τους **Ιωάννη Κ. Ρουσιά, Κώστα Ν. Κωνσταντόπουλο και τον Γιάννη Καλομοίρη** για την προσφορά στο Σύνδεσμο ενός αρνιού έκαστος.*

ΔΗΜΟΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ• ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΡ ΑΡ. 044/2014

ΘΕΜΑ: «Παραχώρηση χρήσης δημοτικού ακινήτου Πολιτιστικού Κέντρου Τ.Κ. Σέρβου στο Σύνδεσμο Απανταχού Σερβαίων»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΡ. 04/2014 • ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ 28/02/2014, ημέρα Παρασκευή

συνέχεια από τη σελ. 1

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
23. ΠΥΡΠΥΡΗΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ του ΠΑΝΟΥ
24. ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
25. ΦΡΑΓΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΠΕΤΡΟΥ
26. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
2. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
3. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
5. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΛΕΩΝΙΔΑ
6. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
7. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Οι οποίοι δεν προσήλθαν αν και προσκλήθηκαν νόμιμα.

ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΕΣ

Δήλωσαν αποχώρηση οι Δ.Σ.:

Βογιαντζής μετά τη συζήτηση του 4ου θέματος.

Γιαννόπουλος κατά τη συζήτηση του 12ου θέματος

Φράγκος κατά τη συζήτηση του 14ου θέματος

Παρόντος του Δημάρχου Γορτυνίας κ. ΙΩΑΝΝΗ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, η Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης αφού διαπίστωσε ότι υπάρχει απαρτία. Δηλαδή αρχικά ευρέθησαν παρόντες είκοσι δύο (22), Δ.Σ. ενώ προσήλθαν κατά την συζήτηση του 2ου θέματος ημερήσιας διάταξης οι κ.κ. Βογιαντζής, Πετρόπουλος, Φράγκος και Καδάς. Τέλος σε σύνολο τριάντα τριών (33) μελών ευρέθησαν παρόντες είκοσι έξι (26) και απόντες επτά (7). Παρόντες ήταν και έξι (6) Πρόεδροι και Εκπρόσωποι Τοπικών Κοινοτήτων: Παναγιάς, Λουτρών, Παλούμπας, Σαρακινίου, Στεμνίτσας και Ραχών.

Τα Πρακτικά της συνεδρίασης μαγνητοφωνήθηκαν και για την τήρηση των πρακτικών παρευρέθη η δημοτική υπάλληλος Ελένη Κανέλλου Νικήτα.

7ο Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Παραχώρηση χρήσης δημοτικού ακινήτου Πολιτιστικού Κέντρου Τ.Κ. Σέρβου στο Σύνδεσμο Απανταχού Σερβαίων

Η Πρόεδρος ανακοίνωσε τη συζήτηση του θέματος για την συζήτηση του οποίου προσκλήθηκε και ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Σέρβου και έδωσε το λόγο στον κ. Δήμαρχο ο οποίος ανέφερε τα παρακάτω:

Ο Σύνδεσμος των Απανταχού Σερβαίων Αρκαδίας «Η Κοίμηση της Θεοτόκου» έχει υποβάλλει αίτημα για χρονική επέκταση της παραχώρησης της χρήσης της αίθουσας του Πολιτιστικού Κέντρου Σέρβου σε 99 έτη αντί 20ετών που είναι σήμερα με Απόφαση του Δήμου Ηραίας από το έτος 2007. Το αίτημα υποβάλλεται μετά από ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου από 17 Αυγούστου 2013. Ο Σύνδεσμος ενημερώνει επίσης ότι το οικόπεδο είχε δωριθεί στην Κοινότητα (Σέρβου) κατά το ήμισυ δι αγοράς από το Σύνδεσμο και ότι ο Σύνδεσμος δαπάνησε 96.000 € για την διαμόρφωση της αίθουσας του Πολιτιστικού Κέντρου στη σημερινή του μορφή.

Το Τοπικό Συμβούλιο Κοινότητας Σέρβου μετά από αίτημα του Συνδέσμου Σερβαίων «Η Κοίμηση της Θεοτόκου», με το από 3-2-2014 πρακτικό του με θέμα την παράταση της παραχώρησης χρήσης της αίθουσας του δημοτικού κτηρίου του Πολιτιστικού Κέντρου Σέρβου για 99 έτη, εισηγείται ομόφωνα στο Δ.Σ.: «Την χρονική επέκταση της δωρεάν χρήσης από το Σύνδεσμο

Σερβαίων της αιθούσης του Πολιτιστικού Κέντρου του χωριού Σέρβου και του κάτωθι αυτής επιπέδου χώρου από τα 20 έτη της αρχικής απόφασης 2007 από τον τότε Δήμο Ηραίας στα 99 έτη».

- Το λόγο πήρε στη συνέχεια η Δ.Σ. κ. Μαρίνα Διαμαντοπούλου η οποία απάντησε σε ερωτήσεις και συμπλήρωσε ότι είναι δίκαιο να παραχωρηθεί η χρήση του ακινήτου με σύμβαση όπως προβλέπεται από την νομοθεσία αφού υπάρχουν οι προϋποθέσεις χρήσης του Πολιτιστικού Κέντρου για κοινωφελείς σκοπούς του συνδέσμου. Ο Σύνδεσμος των Απανταχού Σερβαίων είπε, στο χώρο του Πολιτιστικού Κέντρου, αναπτύσσει ποικίλες πολιτιστικές δραστηριότητες χειμώνα- καλοκαίρι και υπόσχεται στο μέλλον ακόμα περισσότερες, προσφορά στην ψυχαγωγία των κατοίκων, των Σερβαίων που διαμένουν στα αστικά κέντρα αλλά και των επισκεπτών. Ο Σύνδεσμος αναλαμβάνει την συντήρηση του κτιρίου, όπως επίσης θα δύναται να χρησιμοποιηθεί από τον Δήμο Γορτυνίας για την οργάνωση εκδηλώσεων.

- Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και εκπρόσωπος του Συνδέσμου Απανταχού Σερβαίων ο κ. Μαρίνος Ρουσιάς και έδωσε σχετικές διευκρινίσεις σχετικά με τη δράση του συνδέσμου και αναφέρθηκε στο ιστορικό κτήσης και ανέγερσης του δημοτικού ακινήτου

- Ο Δ.Σ. κ. Χριστόπουλος αναφέρθηκε επίσης στην διαδικασία και την παραχώρηση της χρήσης του κτηρίου από το Δήμο Ηραίας στον Σύνδεσμο των Σερβαίων.

Ακολούθησε διαλογική συζήτηση έχοντας υπόψη τις διατάξεις του αρ. 185 ν. 3463/2006 όπως καταγράφεται στα πρακτικά

- ο κ. Τσαφαράς εξέφρασε την άποψη ότι ο Σύνδεσμος δεν χρειάζεται περιουσιακά στοιχεία και η παραχώρηση μπορεί να παραταθεί με τη λήξη της 20ετούς παραχώρησης που άρχισε το 2007. και στη συνέχεια έγινε ψηφοφορία κατά την οποία **ψήφισαν:**

Υπέρ της πρότασης: Δέκα επτά (17) Δ.Σ.

Κατά: Ένας (1)ο κ. Τσαφαράς

Αποχωρήσαντες ή προσωρινά απόντες: Οκτώ (8)Αποσκίτης, Βογιαντζής,Βογιατζόγλου, Καδάς, Κουντάνης, Μαραγκός, Μπαρούτσας και Πυρπιρής

και το Δ.Σ. κατά πλειοψηφία

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

1. Κάνει δεκτή την εισήγηση του Τοπικού Συμβουλίου Κοινότητας Σέρβου και εγκρίνει την δωρεάν παραχώρηση χρήσης του δημοτικού ακινήτου Πολιτιστικό Κέντρο που βρίσκεται στην Τ.Κ. στον Σύνδεσμο Απανταχού Σερβαίων, για 99 έτη συνολικά από το έτος 2007 που παραχωρήθηκε αρχικά με απόφαση του Δήμου Ηραίας (αρ. 67/2007).

Ο Σύνδεσμος ασκεί δραστηριότητα που είναι κοινωφελής και προάγει τα τοπικά συμφέροντα.

2. Για τη χρονική επέκταση της παραχώρησης θα υπογραφή σύμβαση μεταξύ Δήμου Γορτυνίας και Συνδέσμου Απανταχού Σερβαίων σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για τον καθορισμό δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

3. Εξουσιοδοτείται ο Δήμαρχος Γορτυνίας κ. Ιωάννης Σπ. Γιαννόπουλος να υπογράψει τη σχετική σύμβαση.

Η Απόφαση αυτή έλαβε αριθμό 044.

.....

Μη υπάρχοντος άλλου θέματος λύεται η συνεδρίαση ώρα περίπου 24:00 (28/02/2014).

Το πρακτικό συντάχθηκε αναγνώσθηκε και υπογράφεται ως ακολούθως:

Η Πρόεδρος
ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ – ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
Ο Αντιπρόεδρος
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ
Ο Γραμματέας
ΤΣΑΦΑΡΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
Ακριβές αντίγραφο
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ του Δ.Σ.
ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ – ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ

Εορτή Αγίου Κωνσταντίνου & Ελένης στους Αράπηδες Γορτυνίας 2014

συνέχεια από τη σελ. 1

τουργεί και ως πλατεία, είναι ένας πανέμορφος χώρος που θα τον ζήλευαν πολλά μεγαλύτερα χωριά. Πλακοστρώθηκε με δαπάνη του Δήμου Γορτυνίας και προστέθηκε λειτουργικός

χώρος (πέργκολα) με δαπάνες που καλύφτηκαν από τα έσοδα του ναού και από δωρεές των κατοίκων.

Οι λιγοστοί κάτοικοι του χωριού έχουν περιβάλει με ιδιαίτερη φροντίδα τον ναό και τον περιβάλλοντα χώρο και διοργανώνουν κάθε χρόνο το πανηγύρι με επιτυχία.

Και του χρόνου να ανταμώσουμε και να γιορτάσουμε!

Μαρίνα Διαμαντοπούλου – Τρουπή

Κάποτε της Αγια-Μαρίνας στου Σέρβου

Γράφει ο Βασίλειος Κων/ντή Σχίζας

Οι παλιοί Σερβαίοι, αυτοί έμεναν μόνιμα όλο το χρόνο στου Σέρβου, δηλαδή μέχρι την 10ετια του 1950 και πίσω, ήσαν θεοσεβούμενοι άνθρωποι, προσοχή ένθεοι όχι θρησκόληπτοι, και με αυτές τις αξίες και τις πατρώες παραδόσεις σφυρηλάτησαν τις φαμελιές τους και γαλούχησαν τα παιδιά τους.

Αυτές οι εξυψωτικές Αξίες στους Σερβαίους ήσαν για όλους νόμος απαράβατος, ήσαν Αρετές μέχρι που στις μέρες μας με την πολυπολιτισμικότητα που μας επιβάλλουν, όλα «πάνε να αναποδογυριστούν»: Ιστορική μνήμη και συνείδηση, πατρώα θρησκεία (των τελευταίων χιλιετιών), παραδόσεις, έθιμα, δυνατή (δεμένη) οικογένεια, συνήθειες...

Έτσι πέσαμε σε μαύρη κατσιφάρα, σκοτάδι παντού! Φθάσαμε

Η Αγια- Μαρίνα, πίσω από την Κατσουλιά, ήταν ιερό προσκύνημα των παλιών Σερβαίων. (Η φωτογραφία είναι από το αρχείο του καλλικέλαδου τραγουδιστή ηρωικών, πατριωτικών και παραδοσιακών τραγουδιών, ιερέως π. Χρήστου Κυριακόπουλου).

στην πολύ βαθειά ηθική κρίση και τον ευτελισμό των πνευματικών αξιών...και σε άλλα πολλά που «σκιάζουμε» να τα ειπώ γιατί μπορεί να με κατηγορήσουν για ρατσισμό και ξενοφοβία, εμένα που αγαπώ όλους τους ανθρώπους: Μαύρους, άσπρους, κίτρινους, μαυριδερούς, γύφτους, Αγαρηνούς, Σαρακηνούς, Πακιστανούς, Ινδούς, Αφγανούς, Σομαλούς, Σουδανούς, αυτούς από το Μπαγκλαντές, Τουρκαλβανούς, Βανδάλους, Οστροβησιγότθους, Ούννους, νομάδες της ανατολής, φελάχους, δηλαδή όλους αυτούς που οι αξεπέραστοι και μοναδικοί αρχαίοι πρόγονοί μας, από λάθος τους φαίνεται, τούς έλεγαν βαρβάρους!

Η απορία μου εδώ είναι, πώς οι αρχαίοι Έλληνες έπεσαν έξω και τους είπαν βαρβάρους, αφού δεν έκαναν λάθη γιατί ήξεραν πολύ καλά τι έλεγαν!!!

Οι Σερβαίοι λοιπόν εκείνης της εποχής, τα καλοκαίρια γιόρταζαν με τιμή και μεγάλο σεβασμό την Αγια-Μαρίνα, στη μνήμη της στις 17 Ιουλίου κι ας μην υπήρχε στο χωριό Ναός προς τιμή της Αγίας ούτε το όνομά της το είχαν πολλές γυναίκες (Μαρίνες) ή άνδρες (Μαρίνοι). Ήσαν λίγοι αυτοί που γιόρταζαν το όνομά τους την ημέρα αυτή.

Στα μέσα Ιουλίου που οι ζέστες είναι πολύ μεγάλες, και συνήθως κάνει καύσωνας με καυτό αέρα που τον λένε λίβα, όλοι οι Σερβαίοι ήσαν στα χωράφια τους για το αλώνισμα των σιταριών που είχαν θερίσει και συγκεντρώσει γύρω απ' τ' αλώνια στοιβαγμένα σε σωρούς τούς οποίους έλεγαν θ(ε)ημωνιές.

Το αλώνισμα το έκαναν με τη σειρά το κάθε νοικοκυριό και με αγωνία μεγάλη για να προλάβουν πριν μπει ο Αύγουστος, για δύο λόγους. Πρώτον γιατί δρόσιζε ο καιρός, (λέγανε «τ' Αη- Λιός γυρίζει ο καιρός αλλιώς») και δεν κοβόταν εύκολα το άχυρο στο αλώνισμα. Κοβόταν (τριβόταν) πιο εύκολα από τα πεταλωμένα μουλάρια αν έκανε καύσωνας. Δεύτερον θα άρχιζε η νηστεία του Δεκαπενταύγουστου και οι νοικοκυραίοι θα είχαν δυσκολία για το...τι να ταΐσουν τους αγωγιάτες που μαζί με το μουλάρια τους συμμετείχαν στις δουλειές τού αλωνιού. Συνήθως τούς τάιζαν ότι καλύτερο είχε το νοικοκυριό, κόκορα με χυλοπίτες, καγιανά, σφέλες τυριά, οπωσδήποτε κρασί τού νοικοκυριού Σερβαίικο...

Σ' αυτό το μεγάλο γεωργικό οργασμό, την παραμονή της Αγια-Μαρίνας, πολλοί Σερβαίοι τα παρατούσαν όλα και πήγαιναν κάνοντας μεγάλο ταξίδι, να προσκυνήσουν την Αγία και να κάνουν το τάμα τους στο εξωκκλήσι της, πολλές ώρες μακριά από το χωριό προς τα βορειοδυτικά, σ' ένα βουνό πίσω από το χωριό **Κατσουλιά** (σήμερα το λένε Περδικονέρι). Συγκεκριμένα το ερημοκκλήσι τής Αγια-Μαρίνας βρίσκεται πίσω και βορειοανατολικά από τα Τρόπαια, πιο πάνω από εκεί που έχουν κατασκευάσει το φράγμα τής λίμνης τού Λάδωνα.

Φόρτωναν το μεσημέρι τής παραμονής τα γαϊδουρομούλαρα με

συνέχεια στη σελ. 7

Η γιορτή της Ζωοδόχου Πηγής-Σέρβου Γορτυνίας

Την Παρασκευή 25 Απριλίου 2014, εορτάστηκε στου Σέρβου Γορτυνίας η εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, στον ομώνυμο ναό, με την συμμετοχή αρκετών Σερβαίων. Την εορταστική Θεία Λειτουργία τέλεσε ο π. Θεοφύλακτος με την συνοδεία δυο ιερέων που ήρθαν από την Σαλαμίνα και την Αθήνα, μεταφέροντας λείψανα του Αγίου

Χαραλάμπους, τα οποία τοποθετήθηκαν στον ναό για προσκύνημα των πιστών. Στο ψαλτήρι ήταν ο Ιωάννης Σχίζας, Κώστας Δάρας και Γεώργιος Τρουπής. Έγινε αρτοκλασία και περιφορά της εικόνας στο κέντρο του χωριού, ενώ η γλυκόλαλη καμπάνα ηχούσε χαρμόσυνα. Στο τέλος της περιφοράς εψάλη επιμνημόσυνη δέηση για τους κτήτορες του ναού.

Ο Ναός της Ζωοδόχου Πηγής αποτελεί κόσμημα και σημαντικό αξιοθέατο για του Σέρβου λόγω της ιστορικότητας, της αρχιτεκτονικής και του εσωτερικής διακόσμησης. Ξεχωρίζει το χειροποίητο μωσαϊκό δάπεδο, το περίτεχνο τέμπλο και οι θαυμαστές αγιογραφίες. Είναι μονόκλιτος ναός οκταγωνικού τύπου με τρούλο.

Ο πρώτος ναός κατασκευάστηκε από τον Ιωάννη Δάρα επί Τουρκοκρατίας και ανοικοδομήθηκε το 1872 από τον δισέγγονο του, Δημήτριο Φωτίου Δάρα, όπως περιγράφει η επιγραφή πάνω από την θύρα στην νοτιοανατολική πλευρά του ναού.

«ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΜΕΝ ΑΝΗΓΕΙΡΕΝ ΠΑΛΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΝΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΡΑΣ ΕΡΕΙΠΩΘΕΝΤΑ Δ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟΝ ΙΔΙΟΙΣ ΔΑΠΑΝΗΜΑΣΙΝ Ο ΔΙΣΕΓΓΟΝΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΩΤΙΟΥ ΔΑΡΑΣ ΕΝ ΜΗΝΙ ΑΥΓΟΥΣΤΩ 1872».

Χρόνια πολλά σε όλους! Και του χρόνου!

Πηγή: m-diamantopoulou.blogspot.gr

Ενημέρωση από την Τ.Κ. Σέρβου

Ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Σέρβου, κ. Ιωάννης Ρουσιάς, ενημερώνει τους πατριώτες ότι ο Δήμος Γορτυνίας μερίμνησε και έχει τοποθετήσει στο χωριό μας κάδους ανακύκλωσης (μπλε χρώματος). Απευθύνει δε, θερμή παράκληση σε όλους τους πατριώτες να κάνουν διαχωρισμό των οικιακών απορριμμάτων τους, έχοντας λάβει σοβαρά υπόψη τα είδη που μπορούν να καταλήξουν στους κάδους ανακύκλωσης.

Επίσκεψη Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμία στου Σέρβου

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ.κ. Ιερεμίας βρέθηκε στο χωριό Σέρβου και συνομίλησε με τους κατοίκους του το Σάββατο 28 Ιουνίου 2014.

Οι κάτοικοι με την ευκαιρία επίσκεψης του ποιμενάρχη τους είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν εκτενώς μαζί του τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην καθημερινότητά τους. Μία από τις πολλές ανησυχίες τους αλλά εξαιρετικά σημαντική είναι η έλλειψη εφημέριου του χωριού, η οποία έχει γίνει αισθητή τους τελευταίους μήνες.

Ο Μητροπολίτης τους υποσχέθηκε ότι θα κάνει ότι είναι δυνατό, ώστε να βρεθεί σύντομα μόνιμος Ιερέας για το χωριό. Έως τότε, συνέχισε, θα φροντίσει το Σέρβου να εξυπηρετείτε σε τακτική βάση από ιερείς παρακείμενων ενοριών.

Φωτο: Νίκος Α. Τρουπής

Αποτελέσματα Αυτοδιοικητικών εκλογών

Στα πλαίσια των αυτοδιοικητικών εκλογών που πραγματοποιήθηκαν σε όλη τη χώρα στις 17 και 25 Μαΐου 2014, ο κυρίαρχος λαός είχε τη δυνατότητα να εκλέξει τους εκλεκτούς αντιπροσώπους του, οι οποίοι θα υπηρετούν τον τόπο για τα επόμενα πέντε έτη, με έναρξη θητείας των νέων διοικήσεων την 1η Σεπτεμβρίου 2014. Το εκλογικό σώμα της Γορτυνίας ανέδειξε πρώτη παράταξη την «Παγγορτυνιακή Συμμαχία Πολιτών» του νυν Δημάρχου Γιάννη Γιαννόπουλου και ανανέωσε τη θητεία της για τα επόμενα πέντε έτη.

Στο χωριό Σέρβου, υποψήφιοι για την τοπική Κοινότητα ήταν δύο, ο Ιωάννης Μ. Ρουσιάς και Δημήτρης Ν. Μπόρας. Τελικά, ο νυν Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Ιωάννης Μ. Ρουσιάς ανανέωσε τη θητεία του, καθώς η παράταξη με την οποία ήταν υποψήφιος, «Παγγορτυνιακή Συμμαχία Πολιτών», έλαβε την Α' Κυριακή την πλειοψηφία (88 ψήφους) των ψηφισάντων του χωριού, έναντι της δεύτερης σε ψήφους «Ενώνουμε τη Γορτυνία» (60 ψήφους) του υποψήφιου Δημάρχου Στάθη Κούλη, με την οποία ήταν υποψήφιος Πρόεδρος της Τ.Κ. ο Δημήτρης Ν. Μπόρας.

Τέλος, ενημερώνουμε τους πατριώτες ότι οι κατωτέρω συγχωριανοί μας κατάφεραν να εκλεγούν ως Δημοτικοί Σύμβουλοι στις πόλεις τους:

1. **Μαρίνα Διαμαντοπούλου** – Τρουπή, Δήμος Γορτυνίας
2. **Γιάννης Ν. Βέργος**, Δήμος Ιλίου
3. **Δημήτρης Δαλαμάγκας**, Δήμος Ιλίου
4. **Βασίλης Κουτσανδρέας**, Δήμος Αγίου Δημητρίου
5. **Ευάγγελος Χειμώνας**, Δήμος Μεταμόρφωσης

Ευχαριστήρια μηνύματα Υποψηφίων

Αγαπητοί συνδημότες!

Αγαπητοί πατριώτες Σερβαίοι!

Με το αποτέλεσμα των Δημοτικών Εκλογών του Μαΐου 2014, ανανεώσατε την εμπιστοσύνη σας στην «Παγγορτυνιακή Συμμαχία Πολιτών» και στον Δήμαρχο κ. Γιάννη Γιαννόπουλο, μας δώσατε την ξεκάθαρη νίκη και συνάμα την χαρά αλλά και την υποχρέωση να εργαστούμε για την Γορτυνία.

Σας ευχαριστούμε θερμά για την τιμή αυτή!

Σας ευχαριστώ ιδιαιτέρως για την τιμή που μου κάνατε, να με στηρίξετε για δεύτερη φορά με την ψήφο σας και μου ξαναδώσατε την ευκαιρία να υπηρετήσω την Γορτυνία μέσα από το Δημοτικό Συμβούλιο για τα επόμενα πέντε χρόνια. Το γεγονός αυτό αποτελεί μεγάλη τιμή αλλά συγχρόνως με επιφορτίζει με ευθύνες.

Θα εργαστώ με όλες μου τις δυνάμεις για να ανταποκριθώ στις προσδοκίες σας. Πιστεύω ότι με την συμμετοχή όλων μας θα γίνουμε πιο αποτελεσματικοί και θα πετύχουμε πολλά για τον τόπο μας.

Με εγκάρδιους χαιρετισμούς

Μαρίνα Διαμαντοπούλου- Τρουπή

Αντιδήμαρχος Δήμου Γορτυνίας

Ευχαριστήριο μήνυμα του Προέδρου της Τ.Κ. Σέρβου

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Θα ήθελα να ευχαριστήσω από καρδιάς όσες και όσους πίστεψαν και στήριξαν την υποψηφιότητα μου για την Τοπική Κοινότητα Σέρβου. Ευχαριστώ όμως και αυτούς που δεν με ψήφισαν για τους δικούς τους λόγους ο καθένας, γιατί αυτό απαιτεί η αρχή της Δημοκρατίας.Θα ήθελα να γνωρίζετε ότι τα επόμενα πέντε χρόνια θα εργαστώ με όλες μου τις δυνάμεις για όλους τους Σερβαίους και το χωριό μας. Μην έχετε καμία αμφιβολία, όλοι μαζί μπορούμε να πετύχουμε πολλά περισσότερα για τον τόπο μας. Σας τιμώ και σας ευχαριστώ, συνεχίζοντας με αγωνιστική και συμμετοχική διάθεση, γιατί οι περιστάσεις το απαιτούν.

Με εκτίμηση,

Ιωάννης Μ. Ρουσιάς

Πρόεδρος Τ.Κ. Σέρβου

Αγαπητοί πατριώτες,

Τώρα που οι Δημοτικές εκλογές τελείωσαν και ο καθένας από εμάς με την ψήφο του όρισε τη μοίρα του τόπου μας, νιώθω την ανάγκη να σας ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου για τη στήριξη που τόσο απλόχερα μου δώσατε στην προσπάθεια μου να εκλεγώ στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ιλίου, με την παράταξη του άξιου **Δημάρχου Ιλίου** και πατριώτη μας **κ.Νίκου Ζενέτου,** τον οποίο ευχαριστώ θερμά γιατί πίστεψε σε μένα και με τίμησε με τη συμμετοχή μου στο ψηφοδέλτιο της **«Δημοκρατικής Συνεργασίας».**Θα ήθελα να γνωρίζετε, ότι είμαι πολύ **υπερήφανος** για όλους εσάς που απλά με ακούσατε, που ανοίξατε το σπίτι σας και με πήρατε τηλέφωνο με το που έγινε γνωστή η υποψηφιότητα μου για να μου δηλώσετε την στήριξή σας.Είμαι πολύ συγκινημένος που κάποιοι από εσάς κάνατε ότι ήταν ανθρωπίνως δυνατό για να προβάλλετε την υποψηφιότητα μου και όταν ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα σπεύσατε να με στηρίξετε αποτιμώντας θετικά την προσπάθεια μου, παρά τη μη εκλογή μου για λίγες δεκάδες ψήφους.

Τέλος, θα ήθελα να γνωρίζετε ότι ο αγώνας που δώσαμε, ο καθένας από το δικό του μετερίζι,ήταν χωρίς δωροδοκίες, εκβιασμούς,απειλές, τάματα και προστάγματα. Εμπεριείχε μόνο πολιτικό όραμα για μια πόλη γεμάτη κίνηση και ζωή και αυτή είναι η δέσμευση μου απέναντι σας. Θα σταθώ αρωγός στο Δήμαρχο Ιλίου και την παράταξη μας σε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης και αναβάθμισης του τόπου.

Με την ελπίδα να φανώ αντάξιος των προσδοκιών σας,

Σας χαιρετώ αγωνιστικά και δυνατά,

Ο Μαρίνος που γνωρίζατε και γνωρίζετε...

Σερβαίων γεύσεις....

Οι διατροφικές συνήθειες των ανθρώπων διαφέρουν από τόπο σε τόπο, και από εποχή σε εποχή. Με αυτό το δεδομένο, επέλεξα να καταγράψω τι τρώγαμε (που σπανίως είχαμε τα περισσότερα) τη δεκαετία 1950 στο χωριό μας Σέρβου γιατί σήμερα έχουν διαφοροποιηθεί λίγο ως πολύ οι διατροφικές μας επιλογές, και για να θυμηθούν οι παλιότεροι, και μάθουν οι νέοι.

Το γεύμα ή το δείπνο στο σπίτι ήταν το ίδιο για όλη την οικογένεια.

Το φαγητό ήταν διαφορετικό στις καθημερινές και διαφορετικό στις Κυριακές, στις Γιορτές, και στους Γάμους .

Στου Σέρβου για τα παιδιά (κορίτσια και αγόρια) του Δημοτικού και του Γυμνασίου δεν υπήρχαν σάντουϊτς, πατατάκια, τσίπς, χάμπουργκερ κ.α. Δεν υπήρχε «το πλαστικό προκατασκευασμένο φαγητό». Πριν φύγουμε για το σχολείο τρώγαμε ένα πιάτο ζεστό τραχανά . Από κάποια δε χρόνια και μετά στο Σχολείο υπήρχε το πρωϊνό συσσίτιο (γάλα από σκονόγαλο, βούτυρο και τριγωνάκι τυρί από κονσέρβες που το κόβαμε με ψιλό σύρμα)

Είδη ψωμιού

Σταρένιο (καθάριο σε αντιδιαστολή με την μπομπότα) με προζύμι, ψημένο σε πυρωμένο φούρνο από θαμνώδη καυσόξυλα (τούφες από πουρνάρια συνήθως).

Κουλούρες από το ίδιο ζυμάρι για το σταρένιο ψωμί που τις πλάθανε στο πλαστήρι και τις έψηναν όταν ξεθράκιαζαν (Με μια μακριά μασιά αφαιρούσαν τα υπολλείματα της καύσης των ξύλων δηλ. στάχτι και κάρβουνα) το εσωτερικό δάπεδο του φούρνου χωρίς ταψί πάνω στα πυρωμένα πυρότουβλα , και στη συνέχεια φούρνιζαν τα μεγάλα χαλκοματένια ταψιά με το ψωμί.

Μπομπότα. Ψωμί από καλαμποκίσιο αλεύρι με προζύμη και ψημένη στον ξυλόφουρνο.

Οι μανάδες μας ζύμωναν μιά φορά τη βδομάδα, και μετά από δύο - τρείς ημέρες γινόταν **«πέτρα»** το ψωμί. Λύση ήταν να καψαλίζουμε τις φέτες του ψωμιού στη θράκα του τζακιού, η να το βρέχουμε στο νερό για να μαλακώσει, πράγμα που διευκόλυνε και τους ηλικιωμένους που συνήθως δεν είχαν δόντια.

Μπο(υ)γάτσ(ι)α. Ψωμί με σταρένιο αλεύρι, χωρίς προζύμι με σόδα και λίγο λάδι, ψημένη στο φούρνο.

Σταχτοκουλούρα στο τζάκι. Ζύμη από σταρένιο αλεύρι με σόδα που την έψηναν στο τζάκι χωρίς ταψί και σκεπασμένη με αναμμένα κάρβουνα.

Μπομπότα στο τζάκι. Ζύμη από καλαμποκίσιο αλεύρι με σόδα και ψήσιμο στη χόβολη του τζακιού.

Προσφορές . Ζύμη από ψιλοκοσκινισμένο σταρένιο αλεύρι ψημένη στον ξυλόφουρνο. Το ψωμί προοριζόταν για την εκκλησία σε γιορτές και ψυχοσάββατα και ήταν σταμπαρισμένη με ειδική ξύλινη σφραγίδα χριστιανικών συμβόλων. Οι προσφορές είχαν σχήμα κύκλου σε αντιδιαστολή με τα πρόσφορα που η διαφορά τους ήταν το ελλειψοειδές σχήμα τους και το μικρότερο μέγεθός τους.

Κουλούρες με ψιλοκρισαρισμένο αλεύρι και λάδι, πασπαλισμένες με ζάχαρη και στολισμένες με πολύχρωμα ζαχαρωτά. Τις κουλούρες τις πήγαιναν «κανίσκι» στις νύφες από το σόϊ του γαμπρού, η ήσαν τάματα σε εκκλησίες που έβγαιναν σε δημοπρασία για ενίσχυση των εσόδων των εκκλησιών.

Ψωμί εκτός από το σιταρένιο και καλαμποκίσιο (αραποσιτένιο) αλεύρι, φτιάχνανε και με αλεύρι κριθαριού η σίκαλης η από σμιγάδι (μείγμα σταρένιου και κριθαρένιου αλευριού).

Άλλο αρτοσκεύασμα ήταν το ψωμί χωρίς προζύμι και αλάτι που το προσέφεραν στις κηδείες.

Τα δημητριακά παραγωγής του χωριού τα άλεθαν στους νερόμυλους του Βασίλη του Τρουπή στο Γκερμάζι , στο Ρεκούνι, στου Μπούφη στους μύλους της Ελένης Κούλη, του Σπ. Δέλλα που είχε και νεροτριβή, και στο μύλο του Βουτυριά. Άλλοι νερόμυλοι ήσαν της Σολομίνας στη Δημητσάνα, και στην Καρκαλού.

Να θυμηθούμε και τα αραποσίτια όταν ήσαν χλωρά και τα ψήναμε σε τρανές φωτιές, και το κότσαλό τους το χρησιμοποιούσαμε σαν φελλό σε μπουκάλια.

Τρώγαμε και «ψάνη». Ήταν τα στάχια του σιταριού και λίγο πριν ωριμάσει ο καρπός, τα καψαλίζαμε στη φωτιά, ξεχωρίζαμε τον ψημένο καρπό από τα άγανα και όποιος είχε δοκιμάσει θα αναπολεί τη νοστιμιά της.

Λαχανικά

Πατάτες βραστές, γιαχνί η τηγανητές.
Ντομάτες.
Φασολάκια γιαχνί.

Κολοκύθια με άρμη (αλατισμένο γάλα που γέμιζαν τα
βαρέλια με το τυρί).
Λαχανίδες με λάδι και λεμόνι η με άρμη.
Λαχανίδες τουρσί (αρμιά την έλεγαν).
Λεποντιές μαζί με άγρια βλήτα και αρμυρήθρες (στρύφνος) με άρμη η λάδι και λεμόνι.
Πλατοκούκια με μάραθο και λάδι.
Μαρούλια.
Αγγούρια (καστραβέτσια).
Μελιτζάνες (τα τελευταία χρόνια)

Άγρια χόρτα, όπως φαρμακουλήθρες, τζοχούς, καυκαλήδες, μυρώνια, τσουρούχανα, σέσκουλα, λάπατα, τσουκνίδες, πρασουλίθρες, παπαρούνες, σπαράγγια, οβριές, άγρια ραδίκια, στριφτούλια, σέλινο, αντράκλα, γαϊδουράγκαθα, συνάπι, ταραξάκο, βρούβες, και όποιος γνώριζε έτρωγε και μανιτάρια.

Ελιές, πράσινες η μαύρες μέσα σε άλμη, που συνήθως μας τις προμήθευαν από την Τσίπολη.

Κρεμμύδια, σκόρδα, και καυτερές πιπεριές.

Τουρσί τη σαρακοστή (από καρότα, πράσινα ντοματάκια,πιπεριές κλπ)

Αρωματικά φυτά. Ρίγανη, διόσμος, μαϊντανός, φρουσκούνι, μάραθος, θυμάρι από τη Μπρίνια

Βορβιά. Βολβοί που την Μεγάλη Σαρακοστή συνήθως τους βγάζαμε σκάφτοντας με ξινάρι από τα καλλιεργούμενα χωράφια. Έβγαζαν ένα μωβ λουλούδι που το λέγαμε του κούκου το φαϊ». Εξαιρετικό έδεσμα με λάδι και ξύδι.

Πράσα τη μεγάλη σαρακοστή που τα εμπορευόταν ένας γραφικός αγρότης με ένα πανύψηλο κατάμαυρο γαϊδούρι από το Παλιοχώρι της Δημητσάνας, με τη χαρακτηριστική τελαλιά του «**Πράσα και αγγουριές»**

Γαλακτοκομικά

Κολόστρα. Είναι το βρασμένο πρώτο γάλα από τις κατσίκες μόλις γεννούσαν.

Σκορκοφίνι. Το πρωτόγαλο ψημένο στο φούρνο.

Κατσικίσιο αρμεξιάρικο γάλα χωρίς βράσιμο.

Κατσικίσιο γάλα βρασμένο με αλάτι (Συνήθως τον Αύγουστο).

Ξυνόγαλο.

Τυρί τσαντίλας ανάλατο.(Με πυτιά από το στομάχι των αρνιών η κατσικιών γάλακτος).

Τυρί τσαντίλας φρεσκοαλατισμένο.

Τυρί ωριμασμένο σε ξύλινο βαρέλι μέσα σε άλμη από πολύ αλατισμένο γάλα.

Τυρί τουλουμίσιο. Τουλούμι είναι ασκός από δέρμα συνήθως μικρού κατσικιού που το γέμιζαν με τυρί κατσικίσιο η και πρόβειο και αλατισμένο γάλα.

Μυτζήθρες.

Γιαούρτι απλό η στραγγιστό της σακούλας.

Βούτυρο που μας έδιναν στα μαθητικά συσσίτια, μαζί με σκονόγαλο και κίτρινο τυρί (ανθρωπιστική βοήθεια !).

Ποτά και ροφήματα

Καφέ, συνήθως με πρόσμιξη καβουρδισμένου ρεβυθιού.

Κόκκινο κρασί.

Τσίπουρο.

Κονιάκ.

Στις ονομαστικές γιορτές λικέρ μπανάνας η μαστίχας η κουαντρό (που το θυμήθηκα!)

Αφέψημα χαμομηλιού.

Τσάϊ του βουνού.

Πορτοκαλάδες, λεμονάδες (από λεμόνι... για να θυμηθούμε το Γκιωνάκη). ***συνέχεια στη σελ. 8***

Υπουργείο Εσωτερικών: 149.200 ευρώ στους δήμους της Αρκαδίας για επισκευή σχολείων

Το Υπουργείο Εσωτερικών αποφάσισε να κατανείμει από το λογαριασμό του Υπουργείου που τηρείται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων με τον τίτλο «Κεντρικοί Αυτοτελείς

Πόροι των Δήμων», ποσό 20.000.000,00 €, στους Δήμους της χώρας για την επισκευή και συντήρηση σχολικών κτιρίων. Για την Αρκαδία και συγκεκριμένα για σχολεία στους δήμους Τρίπολης, Βόρειας και Νότιας Κυνουρίας, Μεγαλόπολης και Γορτυνίας θα κατανεμηθούν 149.200 ευρώ συνολικά.

Η κατανομή γίνεται με κριτήρια τον αριθμό των τμημάτων των σχολικών κτιρίων κατά 30% και τον αριθμό των μαθητών κατά 70%, σύμφωνα με στοιχεία σχολικού έτους 2012-2013 για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και 2011-2012 για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση της «Ελληνικής Στατιστικής Αρχής» και του Συντονιστικού Γραφείου Μειονοτικών Σχολείων.

Για τους δήμους της Αρκαδίας θα δοθούν αναλυτικά τα εξής:

ΒΟΡΕΙΑΣ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ 12.100,00 €
ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ 12.400,00 €
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗΣ 15.200,00 €
ΝΟΤΙΑΣ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ 9.800,00 €
ΤΡΙΠΟΛΗΣ 99.700,00 €

Πηγή: Arcadiaportal.gr

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

συνέχεια από τη σελ. 3

το καμπαναριό και τον χάλκινο τρούλο της κάτω εκκλησιάς. Ήτανε και τριάντα χρόνια εκκλησιαστικός επίτροπος.

Παίδευε το μυαλό του να είναι πάντα χρήσιμος.

Και διάβαζε. Διάβαζε πολύ. Το σπίτι του ήταν γεμάτο φυλλάδες, όπως έλεγε τα βιβλία. Ιστορία και πολιτική. Ήταν η ζωή του μαζί με την μαστοριά. Του άρεσε να λέει ιστορίες .Ιστορίες από τη ζωή. Έφυγε σε ηλικία 97 ετών.

Θα μας λείψεις μπαρμπα Πάνο!!!

Ο μπαρμπα Πάνος γεννήθηκε δημοκράτης και κοιμήθηκε δημοκράτης.

Αντώνης Κουτσανδρέας
Αγίων Θεοδώρων 12 Ίλιον

Ο Αντώνης Κουτσανδρέας στη μνήμη του Πάνου Κουτσανδρέα, έδωσε για τους σκοπούς του Σύνδεσμο Απανταχού Σερβαίων, Η Κοίμηση της Θεοτόκου το ποσό των 50,00 €

ΚΑΛΟ ΚΑΤΕΥΟΔΙΟ

Ένας νέος με καταγωγή εκ μητρός από το χωριό μας έφυγε αιφνιδίως από κοντά μας στις 26.6.2014, σε ηλικία 54 ετών.. Αναφέρομαι στον **Αντώνη Ι. Φλουράκη,**γιό του **Γιάννη Φλουράκη** από την Ιεράπετρα της Κρήτης, και της **Χρυσούλας Ι. Σχίζα (Σχιζόγιαννη). Ο Αντώνης** ήταν άριστος οικογενειάρχης, ενάρετος , ευγενικός , πράος και καλοσυνάτος άνθρωπος, και έχαιρε της αγάπης όσων είχαν την τύχη να τον γνωρίζουν.

Αν και σπανίως επισκεπτόταν το χωριό, το αγαπούσε, ως δισέγγονος του πρώτου προέδρου του Συλλόγου μας **Γεωργίου Γ. Τρουπή (1922),** αισθήματα που κληρονόμησε και από τον αείμνηστο παπποί του Γιάννη Σχίζα, που ποτέ δεν ξεχνούσε το χωριό μας. Μαζί με τη μητέρα του **Χρυσούλα**, παραχώρησαν προ ετών ένα σπάνιο άλμπουμ με φωτογραφίες από τη ζωή του χωριού του έτους 1932, πολλές από τις οποίες αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα του χωριού και δημοσιεύθηκαν στον ΑΡΤΟΖΗΝΟ του οποίου ήταν τακτικός αναγνώστης.

Εργαζόταν στα Ελληνικά Ταχυδρομεία , φθάνοντας στα ανώτατα σκαλοπάτια της ιεραρχίας με την εργατικότητά του και ικανότητες αποδεδειγμένες στην πράξη. Οι συνάδελφοί του, με πρώτο το διευθύνοντα Σύμβουλο των ΕΛΤΑ, τον αγαπούσαν και στο κατευόδιο μαζί με τη σύζυγό του **Γεωργία** την κόρη του **Χρυσούλα**, τους γονείς του και πλήθος συγχωριανών μας προσευχήθηκαν όπως ο Κύριος, στην Θριαμβεύουσα πολιτεία της σιωπής που βρίσκεται, του απευθύνει το κάλεσμα προς δικαίους για ζωή ατελεύτητο στον Παράδεισο.

Καλό σου ταξίδι Αντώνη.
Θοδωρής Γ. Τρουπής

Ο **Παρασκευάς Στρίκος** κατέθεσε στον οργανισμό «Χαμόγελο του Παιδιού» το ποσό των 100 Ευρώ, εκ των οποίων 50 Ευρώ εις μνήμη του ιατρού Νίκου Δ. Σχίζα και 50 Ευρώ εις μνήμην του Ιωάννη Μαραγκού.

Στη μνήμη του γιατρού Νίκου Δ. Σχίζα, ο **Νίκος Στυλ. Σχίζας** κατέθεσε το ποσό των 50 Ευρώ στον τραπεζικό λογ/σμό του Συλλόγου «Το χαμόγελο του παιδιού».

Στη μνήμη του **Αντώνη Φλουράκη**, οι γονείς του **Γιάννης και Χρυσούλα (Σχιζόγιαννη)**, η σύζυγός του **Γεωργία** κι η κόρη του **Χρυσούλα** κατέθεσαν το ποσό των εκατό Ευρώ (100) για τους σκοπούς του Συλλόγου

Η Λήθη
Ποίημα: Λορέντζου Μαβίλη
και μια πρόταση προς το Δ.Σ του Συνδέσμου

Καλότυχοι οι νεκροί που λησμονάνε
την πίκρια της ζωής. Όντας βυθήση
ο ήλιος και το σούρουπο ακλουθήση,
μην τους κλαις, ο καημός σου όσος και να 'ναι.

Τέτοιαν ώρα οι ψυχές διψούν και πάνε
στης λησμονιάς την κρουσταλλένια βρύση•
μα βούρκος το νεράκι θα μαυρίση,
α' στάξη γι' αυτές δάκρυ όθε αγαπάνε.

Κι αν πιούν θολό νερό ξαναθυμούνται,
διαβαίνοντας λιβάδια από ασφοδίλι,
πόνους παλιούς, που μέσα τους κοιμούνται...

Α' δε μπορής παρά να κλαις το δείλι,
τους ζωντανούς τα μάτια σου ας θρηνήσουν:
θέλουν – μα δε βολεί να λησμονήσουν.

Σχόλια και σχετική πρόταση:

Στις Γενικές Συνελεύσεις του Συνδέσμου συνηθίζουμε να τηρούμε 1 λεπτού σιγή προς τιμή και εις μνήμη των συμπατριωτών μας που έχουν ταξιδέψει στον άλλο κόσμο.

Στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου αναρτώνται άρθρα με συνοπτικό βιογραφικό των εκλιπόντων και βάζουμε και τη φωτογραφία τους, αν έχει αποσταλεί στο Σύνδεσμο η κατάλληλη φωτογραφία.

Το ιστολόγιό μας θέλησε να κάνει ένα αφιέρωμα εις μνήμη των εκλιπόντων συμπατριωτών μας αναδημοσιεύοντας τις φωτογραφίες εκείνων που έφυγαν την τελευταία τετραετία.

Από τον έλεγχο των δημοσιευθέντων άρθρων της ιστοσελίδας Servou.gr φαίνεται ότι κατά το χρονικό διάστημα από από 6-3-2010 (ημερομηνία θανάτου του Ηλία Χειμώνα) μέχρι και τις 4-4-2014 (ημερομηνία θανάτου της Αικατερίνης Χρ, Δημοπούλου), έχουν αποβιώσει 86 συμπατριώτες μας.

Φωτογραφίες έχουν αναρτηθεί στα σχετικά άρθρα μόνο για τους 23 (ποσοστό 27%).

Για τους υπόλοιπους 63 (ποσοστό 73%) δεν έχουν αναρτηθεί φωτογραφίες.

Προφανώς οι συγγενείς των θανόντων δε φρόντισαν να στείλουν στο Σύνδεσμο φωτογραφίες. Μπορεί οι συγγενείς και να μην γνωρίζουν όλα τα σχετικά με αυτή τη διαδικασία.

Αν είχαν ενημέρωση και συστηματική όχληση από της πλευράς του Συνδέσμου έχουμε τη γνώμη ότι οι περισσότεροι θα φρόντιζαν να στείλουν φωτογραφίες.

Για να δείξουμε το πρόβλημα βάζουμε ένα ερωτηματικό στη θέση της φωτογραφίας που λείπει.

Καλό θα ήταν να ενημερωθούν οι συγγενείς των εκλιπόντων και καταβληθεί προσπάθεια από της πλευράς του Δ.Σ του Συνδέσμου να βρεθούν και να αναρτηθούν οι φωτογραφίες που λείπουν.

Αν υπάρξει το ενδιαφέρον και καταβληθεί συστηματική προσπάθεια νομίζουμε ότι η σημερινή εικόνα μπορεί να αλλάξει και ελάχιστα άρθρα θα παραμείνουν χωρίς φωτογραφίες.

Λέγεται ότι οι νεκροί ζούν όσο εξακολουθούμε να τους θυμόμαστε...

Οι φωτογραφίες βοηθούν για να τους θυμόμαστε....

Ελπίζουμε ότι το Δ.Σ του Συνδέσμου θα αντιληφθεί την αξία και τη σημασία που έχει ένα τέτοιο φωτογραφικό αρχείο για την ιστορία του χωριού μας και θα φροντίσει σχετικά.

Πηγή: http://servouvillage.blogspot.gr/2014/04/blog-post_16.html

Σχόλιο του Δ.Σ.

Επ' ευκαιρίας του ανωτέρω άρθρου θα θέλαμε για μια ακόμη φορά να απευθύνουμε έκκληση στους συγγενείς των αποθανόντων συμπατριωτών μας να προμηθεύουν το Δ.Σ. του Συνδέσμου με τις αντίστοιχες φωτογραφίες. Πλέον, είναι απόλυτα κατανοητό ότι σε είκοσι χρόνια από τώρα θα είναι μια θαυμάσια παρακαταθήκηγια τους νέους τότε συμπατριώτεςμας, ώστε να αντλούν πληροφορίες για τα οικογενειακά τους δέντρα. Αυτό αποδεικνύεται περίτρανα αν αναλογιστούμε τη χρησιμότητα του βιβλίου του αείμνηστου τέως προέδρου του Συνδέσμου ΒασιλάκουΔάρα, το οποίο τον παρόντα χρόνο είναι ανεκτίμητη πηγή πληροφόρησης, τόσο για τους προγόνους μας αλλά και για την οικογενειακή γραμμή του κάθε σογιού.

Κατοχικά γεγονότα με το ΕΑΜ και τον ΕΛΑΣ στου Σέρβου Γορτυνίας

Συνέντευξη του Βασίλη Σχίζα του Κων/ντή με τον Παρασκευά Ανδρέα Στρίκο

Η ιστορία, κάθε τόπου είναι πολύ σοβαρή υπόθεση. Την τελική κρίση για τα ιστορικά συμβάντα και όλους τους εμπλεκομένους σ' αυτά θα την κάνει η ίδια η ιστορία. Θεωρούμε πως οι κατά το δυνατόν διασταυρωμένες πρωτογενείς πληροφορίες, είναι πολύ ουσιαστικές για την αντικειμενική καταγραφή των σύγχρονων ιστορικών γεγονότων, διαφορετικά θα αιωρούνται αενάως οι επιπόλαιοι υποκειμενικοί σχολιασμοί και τα τελικά συμπεράσματα θα είναι κατευθυνόμενα κατά το δοκούν των εκάστοτε σχολιαστών, δηλαδή θα είναι λανθασμένα και θα προσβάλλεται η μνήμη των προγόνων μας.

Μετά λοιπόν από 65 -70 χρόνια από την γερμανοϊταλική κατοχή και τη δράση του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στου Σέρβου Γορτυνίας, προκαλέσαμε σε διάλογο τον 89χρονο σήμερα Παρασκευά Ανδρέα Στρίκο, επιδιώκοντας την ενημέρωση από βιωματική εμπειρία, για ορισμένα συμβάντα εκείνης της εποχής.

Βασίλης Σχίζας (Β.Σ.): Μπαρμπα-Παρασκευά στην κατοχή με τους Ιταλούς και τους Γερμανούς, ποια ήταν η πρώτη αντίδραση των Σερβαίων;

Παρασκευάς Στρίκος (Πα.Στ.): Όλοι οι Σερβαίοι στην κατοχή και στο Πρώτο Αντάρτικο ήσαν μονιασμένοι, είτε ήσαν δεξιοί είτε αριστεροί. Ο **παπα-Αναστάσης**, ο πατέρας του ο **Φώτης Σχίζας**, ο πρόεδρος του χωριού **Νικήτας ο Σχίζας**, ο πατέρας μου ο **Ανδρέας Στρίκος**, οι δάσκαλοι **Δημήτρης (Μήτσος) Σχίζας**, **Παναγιώτης (Τάκης) Τερζής** και ο **Γιώργης Αναστασόπουλος** πήγαν στην Αγία Παρασκευή, την εκκλησία που είναι έξω από το χωριό στην Τρανηβρύση και ορκίστηκαν να είναι μονιασμένοι, να βοηθάνε όποιον είχε

Ο Ανδρέας Στρίκος. Ήταν οργανωμένος στο ΕΑΜ στου Σέρβου. Με τον Τάκη Τερζή υπέγραψε και με ευθύνη τους, ελευθερώθηκαν εφτά Σερβαίοι που συνέλαβαν οι Ελασίτες το 1944. Μετά τον πόλεμο τον δολοφόνησαν στο χωριό Βούτσι, για αντεκδίκηση.

ανάγκη στο χωριό, πίστη στην Πατρίδα και αντίσταση στους κατακτητές όσο μπορούσαν. Ίδρυσαν δηλαδή στου Σέρβου το ΕΑΜ. Ήταν στο τέλος του 1942, αρχές του 1943.

Β.Σ. : Ναι, όμως τι έγινε στην κατοχή στου Σέρβου, όταν συνέλαβαν οι αντάρτες του ΕΛΑΣ κάποιους Σερβαίους, και πως τους άφησαν ελεύθερους;

Πα.Στ.:Ήταν Μάιος του 1944 . Με τον πατέρα μου τον Ανδρέα ήμαστε στο χωράφι μας κοντά στο χωριό Τσίπολη, (σήμερα το λένε Τουθόα). Είχαμε σπείρει βίκο και ήμαστε στο αλώνισμα.

Το βράδυ αργά, ήταν η ώρα 9- 10 πάνω κάτω, ξαναφαίνει πέρα κατά τη γκορτσιά κάποιος.

Ζυγώνει κοντά, ήταν ο δάσκαλος, ο Τάκης ο Τερζής.

«**Πως από δω**»; του λέει ο πατέρας μου. «**Μ' έβγαλε ο δρόμος**», του απαντάει ο Τάκης.

Ο πατέρας μου κατάλαβε ότι κάτι σοβαρό συνέβαινε γιατί ο δρόμος του Τάκη Τερζή δεν ήταν από εκεί αφού τότε ήταν καθοδηγητής του ΕΑΜ στον Πύργο της Ηλείας. Λέει στον πατέρα μου:

Ανδρέα πιάσανε στο χωριό εφτά άνδρες: Τον **Φώτη Σχίζα του Αναστάση**, τον **Γιάννη Παναγόπουλο του Κώστα** (**Πανταλέχο**), τον **Κώστα του Μήτσου Σχίζα** (**«Ναύαρχο»** τον λέγανε), τον **Μιχάλη τον Κωνσταντόπουλο του Δημητρίου**, το **Νικόλα του Θοδωρή Σχίζα** (**Ντρόλα**), τον **Ηλία Λιατσόπουλο του Βασίλη** (**Πελιτζή**). Τον άλλο, τον έβδομο, δεν τον θυμάμαι, ποιος ήταν.

Συνεχίζει ο Τάκης Τερζής: **«Δεν πρέπει να τους πήγαν στη Γλανιτσιά, γιατί αν περνάγανε από το δρόμο κάτω από τον Αγιαντριά, θα τους έβλεπαν οι τσοπάνηδες που έχουν στάνες στου «Μπολόκα τα Κάρβουνα.** Εκεί στη στάνη ήταν η αδερφή του Τάκη Τερζή, η Αγγέλλω, γυναίκα του Θοδωρή Λιατσόπουλου και οπωσδήποτε θα ενημέρωνε τον αδερφό της.

Β.Σ. : Πώς εμπλέκεται η Γλανιτσιά στην υπόθεση που συζητάμε;

Πα.Στ.: Στην **Γλανιτσιά** (Μυγδαλιά λένε το χωριό σήμερα) ήταν μια έδρα της διοίκησης του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ

και μια άλλη έδρα ήταν στο χωριό **Παπαδάς** της Ηραίας. Στις βάσεις αυτές ήσαν και τα στρατόπεδα των ανταρτών, των Ελασιτών. Εκεί κάνανε και τις εκτελέσεις. Μιλάμε για το πρώτο αντάρτικο, την Εθνική Αντίσταση. Το δρομολόγιο από του Σέρβου, ποδαρόδρομο όλο μονοπάτια, για τη Γλανιτσιά τότε ήταν: Σέρβου- Αγιαντριάς (πάνω από του Μπολόκα τα Κάρβουνα)- Ισιώματα – Ρεκούνι – Κατσουλιά – Γλανιτσιά.

Β. Σ.: Μπάρμπα Παρασκευά ξέρεις γιατί τους συλλάβανε οι Ελασίτες; Με πια κατηγορία;

Τι έλεγε τότε ο κόσμος;

Πα.Στ.: Ως αντιδραστικούς.

Β. Σ.: Τι έγινε στη συνέχεια;

Πα.Στ.: Αμέσως ο πατέρας μου ο Αντρέας Στρίκος, που ήταν πρόεδρος τότε στου Σέρβου, όταν έμαθε τα μαντάτα από τον Τάκη Τερζή του είπε: **«Αν Τάκη σκοτωθούν οι άνθρωποι, πρέπει πρώτα να σκοτωθούμε εμείς».**

Εμένα με έδιωξαν. Με έστειλε ο πατέρας μου στο χωριό (στου Σέρβου) με τα μουλάρια φορτωμένα βίκο και μού έδωκε εντολή να μην ειπώ τίποτα στον παππούλη μου το Θανάση, φυσικά ούτε σε κανέναν άλλο, ότι δηλαδή πήγε στην Τσίπολη και τον συνάντησε ο Τάκης ο Τερζής. Μου είπε μάλιστα να ειπώ του παππούλη μου ψέματα ότι τάχα έμεινε ο πατέρας μου στο χωράφι για να φτιάξει κάτι μάντρες που είχαν γκρεμιστεί.

Ο Τάκης Τερζής και ο πατέρας μου πήγανε στου Παπαδά (Ηραίας), στο κέντρο που οι Ελασίτες είχαν τους κρατούμενους. Βρήκαν εκεί τους υπευθύνους του ΕΑΜ, τους οποίους γνώριζε ο Τάκης ο Τερζής, συνεννοήθηκαν μαζί τους και μετά γύρισαν στα χωριά και μάζεψαν πολλές υπογραφές.

Ο πατέρας μου είπε τότε στο Φώτη Σχίζα: **«Μπάρμπα Φώτη, να μη φοβάσαι τίποτα».** Του αγόρασε μάλιστα και ένα καρβέλι ψωμί για να φάνε. Δεν είναι σίγουρο ότι αγόρασαν το ψωμί γιατί δεν υπήρχαν λεφτά. Ή το πήρανε από κανένα σπίτι ή πήγαν και το πήραν από κάποιους συγγενείς στα Σαρλέικα. Τελικά τους άφησαν ελεύθερους αφού πρώτα υπόγραψαν ένα χαρτί, ο πατέρας μου κι ο Τάκης Τερζής, ότι θα ήσαν υπεύθυνοι γι' αυτούς.

Β. Σ.: Μπαρμπα -Παρασκευά, στην Σερβαίικη εφημερίδα «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» (φ.194) γράφουν πώς ενδιαφέρθηκε για τη ζωή αυτών που συλλάβανε, ο δάσκαλος που ήταν τότε στο χωριό, ο Μήτσος Ν. Σχίζας. Γράφουν μάλιστα ότι ενήργησε για τη διάσωση των απαχθέντων από την ΕΛΑΣ του Άρη Βελουχιώτη. Υπόψη η ΕΛ.ΑΣ, είναι σύγχρονος θεσμός της πολιτείας δηλαδή είναι η Ελληνική ΑΣτυνομία, που είναι επανδρωμένη από αστυνομικούς, προερχομένους γενικά από τα λαϊκά στρώματα, σε αντίθεση με τον Ε.Λ.Α.Σ. που είχε επάνδρωση από τους Ελασίτες του Άρη Βελουχιώτη. Ίσως να είναι απροσεξία του αρθρογράφου. Πήγε, γράφουν στην εφημερίδα, ο Μήτσος ο Σχίζας στα Λαγκάδια σε έναν φίλο του δάσκαλο, υψηλόβαθμο καθοδηγητή του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, τον Σωκράτη Τσέκα, να τον παρακαλέσει να μην εκτελέσουν τους απαχθέντες. Ο δάσκαλος προς τιμήν του ομολογεί ότι παρά το ενδιαφέρον του δεν κατάφερε τίποτα.

Πα.Στ.: Εγώ σου είπα ακριβώς τη σειρά που έγιναν τα πράγματα γιατί τα ξέρω από πρώτο χέρι.

Ο Μήτσος ο Σχίζας έκανε άλλα καλά στο χωριό. Στα Λαγκάδια δεν αμφιβάλω ότι πήγε, αλλά τα στρατόπεδα των Ελασιτών δεν ήσαν εκεί, ήσαν στη Γλανιτσιά και στου Παπαδά. Ο Σωκράτης Τσέκος ήταν πράγματι υψηλόβαθμος καθοδηγητής του ΕΑΜ και είχε κάνει δάσκαλος στου Λυκούρεση .

Ήταν γαμπρός του Νίκου Πλουμπίδη ο οποίος ήταν ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ.

Ο δάσκαλος Μήτσος Σχίζας είχε οριστεί υπεύθυνος Επιμελητείας της Επαρχιακής Επιτροπής Γορτυνίας του ΕΑΜ όταν η έδρα ήταν για ένα διάστημα στου Σέρβου.

Παρασκευάς Στρίκος (αριστερά), στον Βασίλη Σχίζα : «Ο καθένας από όποια θέση κι αν έχει και με όποια κατάσταση κι αν είναι, μπορεί να προσφέρει, φθάνει να το θέλει. Κι όταν αλλάζουν τα πράματα να αναγνωρίζουμε ότι καλό πρόσφερε και όχι να κατηγοράμε μοναχά».

Όποιος βρεθεί να' χει αντίρρηση σ' αυτά που λέω να 'ρθει να με βρει να του τα ειπώ εγώ.

Β. Σ.: Μήπως ξέρεις ποιος τους κατέδωσε στον ΕΛΑΣ αυτούς που συλλάβανε;

Πα.Στ.: Ξέρω αλλά δεν σου λέω,[1] γιατί όλα τα χρόνια κράτησα το στόμα μου κλειστό για να τα έχω καλά με τα παιδιά τους. Σου λέω μοναχά ένα πράμα. Είμαι 89 χρονών και δεν ήμουνα ποτέ αριστερός. Το αντίθετο μάλιστα.

Ο Τάκης Τερζής ήταν καθοδηγητής του ΕΑΜ στον Πύργο. Όταν οι Ελασίτες το 1944 συνέλαβαν εφτά Σερβαίους, πήγε στο χωριό Παπαδάς Ηραίας με τον Ανδρέα Στρίκο και με ευθύνη τους, αφού υπέγραψαν τούς ελευθέρωσαν.

Β. Σ.: Γιατί δάκρυσες;

Πα.Στ.: Γιατί συγκινήθηκα τώρα που τα θυμήθηκα! Άκου να σου ειπώ. Αυτά τα θυμάμαι πολύ καλά γιατί τα έζησα. Ήμουνα τότε 19 χρονών, γεννήθηκα το 1925.

Β. Σ.: Τον πατέρα σου τον Ανδρέα Στρίκο γιατί τον σκοτώσανε σε ηλικία 45 χρονών, μετά τον πόλεμο το 1945; Μήπως επειδή ήταν αριστερός;

Πα.Στ.: Τι αριστερός μου λες; Ο πατέρας μου ήταν υπεύθυνος του ΕΑΜ στου Σέρβου στο πρώτο αντάρτικο, στην Αντίσταση. Αριστερός **ιδεολόγος** ήταν μόνο ο Τάκης ο Τερζής ο οποίος ήξερε τι έκανε αφού ήταν μορφωμένος. Έκανε το καλό, όπου του πέρναγε. Ήρθε από τον Πύργο στου Σέρβου για να γλυτώσει τους ανθρώπους. Όλοι οι άλλοι ήσαν γιαλαντζί αριστεροί. Ο πατέρας μου ανακατεύτηκε σ' αυτές τις δουλείες γιατί ήταν πρόεδρος το 1944 -45 στου Σέρβου. Ήταν και πρόεδρος του δικαστηρίου, του λαϊκού δικαστηρίου στην κατοχή. Για να θυμάσαι, (επειδή ίσως σου χρειαστεί σε άλλη υπόθεση), σου λέω να ξέρεις ότι στο λαϊκό δικαστήριο ήταν πρόεδρος ο πατέρας μου **Ανδρέας Στρίκος** και μέλη ο **Θανάσης του Χρήστου Παναγόπουλου**, ο **Θανάσης (Θανασιός) του Θοδωρή Τρουπή** και ο **Λιάς του Βασίλη Λιατσόπουλου (Πελιτζής).** Συνεδριάζανε στο Δημοτικό Σχολείο που τότε ήταν εκεί που σήμερα είναι το Πνευματικό Κέντρο στου Σέρβου.

Β. Σ.: Για πες μου πού τον σκοτώσανε τον πατέρα σου και για ποιο λόγο.

Πα.Στ.: Είχαν πάει στη μαστοριά στο χωριό Βούτσι, ο **Ανδρέας Στρίκος** ο πατέρας μου, ο **Νικόλας ο Βέργος (Κογκρέσος)**, ο **Θύμιος ο Ζαχαρόπουλος (Θυμιάκος)** και μαστορόπουλο είχαν τον **Θανάση το Δημόπουλο (της Ασήμως).** Τότε στο Βούτσι κάποιος Θοδωρής Μουτζούρης έβαλε δύο άλλους, έναν ανιψιό του Γιώργη δεν θυμάμαι το επώνυμο και κάποιον Θοδωρή Παρλαμπά από τη Βάχλια που ήταν σώγαμπρος στο Βούτσι και πιάσανε τον πατέρα μου, τον δέσανε σε μια γκορτσιά, και τον σκοτώσανε.

Πρώτα τον βασανίσανε και αυτό το λέω γιατί ο ιατροδικαστής είπε ότι του κόψανε τη σπλήνα. Ήταν 23 Απριλίου του 1945. Θα σου ειπώ τώρα και για πιο λόγο το κάνανε.

Οι αντάρτες, οι Ελασίτες είχαν σκοτώσει στου **Μπεζενίκου** (Βλαχέρνα) τον γιό του Θοδωρή Μουτζούρη, τον Γιάννη που ήταν ανθυπολοχαγός, του έχουν μάλιστα κάνει και άγαλμα εκεί. Ο Θοδωρής ο Μουτζούρης σκότωσε τον πατέρα μου από αντεκδίκηση γιατί έκανε παρέα με τον Τάκη Τερζή και πίστευαν ότι είχαν όπλα στο σπίτι μας. Όμως είχε άδικο και θα σου ειπώ γιατί.

Πρώτα-πρώτα ο πατέρας μου ήταν πρόεδρος και συνεργαζόταν με όλους γιατί οι καιροί ήσαν δύσκολοι. Εμείς μετά το φόνο κάναμε μήνυση στο Θοδωρή Μουτζούρη και καταδικάστηκε στην Αμαλιάδα σε 16 χρόνια φυλακή. Το σημαντικότερο είναι ότι ήρθε από μόνος του μάρτυρας υπεράσπισης και μας βοήθησε ο αδελφός του Θοδωρή, ο **παπα-Μουτζούρης** και έφερε και άλλους μάρτυρες. Γιος του παπα-Μουτζούρη ήταν ο Γιώργης που ήταν μετά από χρόνια Γυμνασιάρχης στη Δημητσάνα. Δικηγόρο είχαμε έναν που τον έλεγαν Γόντικα από τα Μαγούλιανα. Αυτοί ήσαν οι Μουτζουραίοι. Σκότωσαν τον πατέρα μου από αντεκδίκηση ενώ δεν έφταιγε αφού δεν ήταν μπλεγμένος στο φόνο του παιδιού τους και τέλος το δικαστήριο τους καταδίκασε. Αργότερα ο υπουργός Σοφούλης με τη «γενική αμνηστία» τους έβγαλε από τη φυλακή, αλλά αυτό δεν έχει σημασία.

Μετά τον πόλεμο στείλανε τον Τάκη Τερζή στο δικαστήριο με την κατηγορία πως μαζί με τον πατέρα μου είχαν όπλα στο σπίτι μας. Στο μεταξύ όπως είπαμε τον πατέρα μου τον είχαν σκοτώσει οι Μουτζουραίοι.

Ε, λοιπόν σε κείνο το δικαστήριο αθωώθηκε ο Τάκης ο Τερζής γιατί δεν υπήρχαν όπλα. Μετά, παντρεύτηκε ο Τάκης στη Μυτιλήνη και έφυγε για πάντα από το χωριό. Όλα τα κακά, μα όλα, γίνανε με το δεύτερο αντάρτικο, στον εμφύλιο!

Θα σου πω και κάτι άλλο για τον πατέρα μου.

Ήταν πρόεδρος του δικαστηρίου και γλύτωσε και αυτούς που κλέψανε στου Σέρβου τ' αλεύρι που φέρανε οι Σερβαίοι το -44 από την Αλωνίσταινα. Πρόσεξε τι λέω, όχι αυτά που λένε σήμερα μερικοί, δηλαδή για εκείνο το αλεύρι του -48 της **ΟΥΝΤΡΑΣ.** Αυτοί δεν θυμούνται καλά. Λοιπόν ήσαν γνωστοί και αν τους καταδίκαζε ο πατέρας μου, σίγουρα θα τους ντουφεκάγανε.

Β. Σ.: Μπαρμπα- Παρασκευά τώρα μου πήγες την κουβέντα αλλού. Πες μου τι θέλεις να πεις. Κάτι μου κρύβεις.[2]

Πα.Στ.: Δεν σου λέω τίποτα. Όλοι οι παλιοί Σερβαίοι τα ξέρουν αυτά και δε μιλάνε.

Β. Σ.: Μα εγώ θέλω να μάθω ακρίβειες για το κάθε τι, και αν νομίζεις ότι πρέπει να φυλάξω τα χαρτιά μου στο μπαούλο να το κάνω, κι όταν έρθει η ώρα, τότε να τα βγάλω και να τα ειπούμε για να τα μάθει ο κόσμος.

Πα.Στ.: Εγώ μίλησα για τον πατέρα μου και θέλω να ειπώ ότι ο καθένας από όποια θέση κι αν έχει και με όποια κατάσταση κι αν είναι, μπορεί να προσφέρει, φθάνει να το θέλει. Κι όταν αλλάζουν τα πράματα να αναγνωρίζουμε ότι καλό πρόσφερε και όχι να κατηγοράμε μοναχά. Γενικά μιλάω!

Β. Σ.: Σ' ευχαριστώ για την κουβέντα μας μπαρμπα- Παρασκευά.

<u>Υστερόγραφο Βασιλείου Κ. Σχίζα</u>: Ο Παρασκευάς Ανδ. Στρίκος μου έδωσε όλα τα ονόματα και μου είπε με λεπτομέρεια πώς έγιναν τότε τα γεγονότα. Μού έδωσε και άδεια να τα δημοσιοποιήσω όποτε θέλω, ακόμη και σήμερα.

Κάποτε της Αγια-Μαρίνας στου Σέρβου

συνέχεια από τη σελ. 5

στρωσίδια, έβαναν και το μικρό παιδί απάνω γιατί δεν άντεχε το περπάτημα στο μεγάλο δρόμο μες τα βουνά, έπαιρναν και λίγο ψωμί με προσφάι, ελιές αν είχαν, κρεμμύδι, τυρί, καν' αβγό και λίγο άλειμμα (τσιγαρίδα), έκαναν το σταυρό τους και ξεκινούσαν.

Έβγαιναν στο δρόμο προς τον Αγιαντριά, και πηγαίνοντας κατά την Κάπελη περνούσαν από τη βρύση στου Λιμηντάρανη όπου έπαιρναν μια ανάσα και δροσίζονταν για να συνεχίσουν προς τα Ισιώματα.

Από εκεί κατέβαιναν μια δύσκολη κατηφοριά και έφταναν στο ποταμάκι Τουθόα που το καλοκαίρι έχει λιγοστό νερό και πέρναγαν στην πέρα μεριά κοντά στο μύλο του Μπούρα. Ανέβαιναν στο δημόσιο δρόμο που συνδέει τα Λαγκάδια με τα Ολύμπια και περνούσαν μέσα από το χωριό Ρεκούνι (Λευκοχώρι).

Ο Ρεκουναίος **Γιάννης Δάββος,** που τότε ήταν μικρό παιδί, θυμάται που περνούσαν μέσα από το χωριό του, **«κομπανίες πανηγυριώτες από τα διάφορα χωριά με τα κόκκινα κιλίμια στα μουλάρια και πήγαιναν στην Αγια-Μαρίνα».** Μετά το Ρεκούνι δίπλα από το νεκροταφείο, οι Σερβαίοι έπαιρναν τον ανηφορικό δρόμο για το χωριό **Γαλατά** και από εκεί ανατολικότερα και πιο ψηλά έφταναν στην **Κατσουλιά** (Περδικονέρι). **«Θυμάμαι περνούσαν ολόκληρα καραβάνια από πολλά χωριά»** λέει νοσταλγικά ο καλλικέλαδος τραγουδιστής πατριωτικών τραγουδιών **παπα-Χρήστος Κυριακόπουλος.**

Στο πέρασμά τους μαζεύονταν όλα τα σκυλιά τριγύρω τους και αλυχτούσαν μέχρι οι στρατολάτες να απομακρυνθούν.

Αυτά τα χωριά έβγαζαν μαστόρους, χτίστες-πετράδες όπως και του Σέρβου. Εκείνο τον καιρό ήσαν πολύ υποβαθμισμένα. Στους δρόμους τριγύριζαν γουρούνια κι άλλα ζωντανά και ο τόπος ήταν γεμάτος κακαράντζες, γκάβαλα, γουρνοσκαντζίλες και κάθε λογιών κοπριές ! Σήμερα ο Περδικονερίτης **παπα-Γιώργης Πετρόπουλος** καμαρώνει πως το χωριό του έχει αναβαθμιστεί και ας είναι μικρότερο από του Σέρβου. Και ίσως έχει δίκιο, γιατί του Σέρβου αν το επισκεφτεί κάποιος το χειμώνα...μάλλον δεν θα βρει έναν άνθρωπο...ν' αλλάξουν μια καλημέρα!

Μετά την Κατσουλιά ανέβαιναν στην κορυφή του βουνού, στο διάσελο και από εκεί αγνάντευαν πίσω και χαμηλά την Αγια-Μαρίνα και ακόμη χαμηλότερα την τεχνητή λίμνη του Λάδωνα την οποία κατασκεύασαν το 1955. Στα έργα του Λάδωνα είχαν δουλέψει και πολλοί Σερβαίοι.

Αργά το απόγευμα ξεπέζευαν στον προορισμό τους και ετοίμαζαν το χώρο, απλώνοντας τα στρωσίδια τους για να ξενυχτήσουν στον περίβολο τής εκκλησιάς ή πιο κάτω στις φτέρες.

Παρακολουθούσαν βέβαια τον Εσπερινό και την άλλη μέρα στη χάρη τής Αγια-Μαρίνας αφού λειτουργιούνταν, άναβαν τη λαμπάδα τους και πρόσφεραν το τάμα τους, ετοιμάζονταν για το δρόμο τού γυρισμού μέσα στο λιοπύρι, ευχαριστημένοι και αγαλλιασμένοι!

Ο Λευκοχωρίτης Γιάννης Δάββος θυμάται όταν στα χρόνια 1945 – 46, που ήταν παιδί 10-11 χρονών πήγαινε στην Αγια-Μαρίνα με μια ξύλινη κάσα λουκούμια και μια βαρέλα νερό στον ώμο και τα πούλαγε στους πανηγυριώτες, πάνω σε ένα κομμάτι χαρτί από εφημερίδα και όσοι αγόραζαν τους έδινε και νερό από τη βαρέλα σε ένα μπρίκι αλουμινένιο.

Όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Αν θελήσει κάποιος φορέας να τα αναβιώσει και αναδείξει στα πλαίσια των παραδόσεων και αξιών μας, θα αποτύχει παταγωδώς, γιατί θα μαζευτούν στο πανηγύρι από τα τριγύρω χωριά, όλοι αυτοί οι αυτόκλητοι φίλοι μας που είπαμε στην αρχή και μάλλον θα παριστάνουν τους εμπορευόμενους με ανατολίτικα μπιχλιμπίδια, δηλαδή θα κάνουν κεκαλυμμένη επαιτεία, αλλά το σπουδαιότερο είναι ότι δεν πιστεύουν και στην Αγια-Μαρίνα. Αλλούθε θα τηράνε οι ντόπιοι κι' αλλούθε εκείνοι. Δηλαδή «πάει περίπατο» το ομόδοξο και το ομότροπο και άλλα τέτοια που έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες και δεν θέλω να τα ειπώ γιατί «σκιάζουμε»!

Σέρβου Αρκαδίας - Λαογραφικά στοιχεία, το μόλογο του Τσιοπάνη

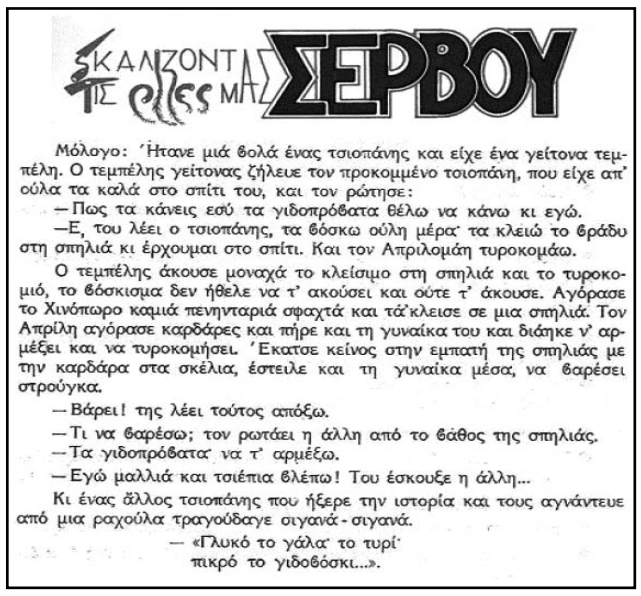

ΣΚΑΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ ΣΕΡΒΟΥ

Μόλογο: Ήτανε μιά βολά ένας τσιοπάνης και είχε ένα γείτονα τεμπέλη. Ο τεμπέλης γείτονας ζήλευε τον προκομμένο τοιοπάνη, που είχε απ' ούλα τα καλά στο σπίτι του, και τον ρώτησε:

— Πως τα κάνεις εσύ τα γιδοπρόβατα θέλω να κάνω κι εγώ.

—Ε, του λέει ο τσιοπάνης, τα βόσκω ούλη μέρα· τα κλειώ το βράδυ στη σπηλιά κι έρχουμαι στο σπίτι. Και τον Απριλομάη τυροκομάω.

Ο τεμπέλης άκουσε μοναχά το κλείσιμο στη σπηλιά και το τυροκομιό, το βόσκισμα δεν ήθελε να τ' ακούσει και ούτε τ' άκουσε. Αγόρασε το Χινόπωρο καμιά πενηνταριά σφαχτά και τά'κλεισε σε μια σπηλιά. Τον Απρίλη αγόρασε καρδάρες και πήρε και τη γυναίκα του και διάηκε ν' αρμέξει και να τυροκομήσει. Έκατσε κείνος στην εμπατή της σπηλιάς με την καρδάρα στα σκέλια, έστειλε και τη γυναίκα μέσα, να βαρέσει στρούγκα.

— Βάρει! της λέει τούτος απόξω.

— Τι να βαρέσω; τον ρωτάει η άλλη από το βάθος της σπηλιάς.

— Τα γιδοπρόβατα· να τ' αρμέξω.

— Εγώ μαλλιά και τσιέπια βλέπω! Του έσκουξε η άλλη...

Κι ένας άλλος τσιοπάνης που ήξερε την ιστορία και τους αγνάντευε από μια ραχούλα τραγούδαγε σιγανά - σιγανά.

— «Γλυκό το γάλα· το τυρί·
πικρό το γιδοβόσκι...».

Λαογραφικά στοιχεία.

Τα κατωτέρω μόλογο συμπεριλαμβάνεται σε βιβλίο του συμπατριώτη μας Λογοτέχνη και Λαογράφου Θ. Κ. Τρουπή, τη Λαογραφική έκδοση «Σκαλίζοντας τις Ρίζες μας ΣΕΡΒΟΥ».

Πηγή: http://servouvillage.blogspot.gr/

Δοκιμάσαμε και σας προτείνουμε...

Γορτυνιακά Μακαρόνια

ΥΛΙΚΑ

- 1 κιλό αλεύρι «για όλες τις χρήσεις»
- 5 αυγά
- λίγο αλάτι
- Λίγο ελαιόλαδο
- Νερό όσο χρειαστεί για το ζύμωμα
- Λεκάνη ή μικρή σκάφη για ζύμωμα
- «πλαστήρι» (στρογγυλό ξύλο) για το πλάσιμο των μακαρονιών
- αλευρωμένο σκεύος (λεκάνη) όπου θα πέφτουν τα έτοιμα μακαρόνια

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ετοιμάζουμε χλιαρό νερό. Οι ειδικοί προτείνουν «35 βαθμούς Κελσίου». Οι νοικοκυρές γνωρίζουν να ελέγχουν τη θερμοκρασία «όσο δέχεται το χέρι».

Στη λεκάνη ή στη μικρή σκάφη που ζυμώνουμε το ψωμί ρίχνουμε το αλεύρι. Σχηματίζουμε στη μέση μία λακουβίτσα. Ρίχνουμε το χλιαρό νερό, το λάδι, τα αυγά και ανάλογο αλάτι. Ζυμώνουμε το μίγμα όπως ζυμώνουμε το ψωμί (μέχρι να γίνει η ζύμη μαλακή και να μην κολλά στα χέρια).

Αφήνουμε τη ζύμη να «ξεκουραστεί» μία με δύο ώρες.

Κόβουμε μικρά κομμάτια από τη ζύμη. Τα τοποθετούμε στο «πλαστήρι» και πλάθουμε τα μακαρόνια.

Οι νοικοκυρές βάζουν πάνω στα γόνατά τους το πλαστήρι. Με το ένα χέρι κρατούν το κομμάτι της ζύμης και με το άλλο πλάθουν. Ρίχνουν κάθε τόσο, λίγο αλεύρι στο πλαστήρι να μην κολλά η ζύμη και δεν πλάθονται σωστά τα μακαρόνια .

Τα έτοιμα μακαρόνια πέφτουν στην αλευρωμένη λεκάνη που έχει τοποθετηθεί κάτω ακριβώς από το «πλαστήρι».

Στο τέλος απλώνουν τα έτοιμα «μακαρόνια» σε βαμβακερό ύφασμα και τα αφήνουν τουλάχιστον 6 - 8 ώρες να στεγνώσουν.

Πηγή: Αλεξία Κουτσολαμπροπούλο, Λυσσαρέα Γορτυνίας

Λερβαίων γεύσεις....

συνέχεια από τη σελ. 7

Ψαρικά

Μπακαλιάρο υγράλατο στο τηγάνι, η πλακί, η βραστό με λάδι και λεμόνι.

Ρέγγες καπνιστές,

Σαρδέλες παστές στο ξυδόλαδο.

Λακέρδα παστή,

Χταπόδι αποξηραμένο με κοφτό μακαρονάκι.

Μαρίδες ενίοτε από το Κυριακάτικο παζάρι στα Λαγκάδια,

Χέλια ζωντανά που έφερνε ο Σαμαρολιάς όταν είχε το μπακάλικο στο ισόγειο του σπιτιού του Λεωνίδα Παπαθωμόπουλου.

Δεν είχαμε κατεψυγμένα ψάρια γιατί δεν είχαμε ηλεκτρικό ρεύμα και ψυγεία.

Κρεατικά

Κότες, κοκκόρια και κοτόπουλα βραστά η με χυλοπίτες.

Κρέας από κατσίκια και αρνιά γάλακτος, από βεργάδια και ζυγούρια βραστά με διόσμο η μαγειρευτά.

Γίδες βραστές με διόσμο η στιφάδο στον χαλκοματέτιο τέντζερη που χρίζαμε το καπάκι με ζυμάρι.

Προβατίνες βραστές με φρουσκούνι, Μηλιώρες η στερφομηλιώρες.

Τραγιά ευνουχισμένα.

Πατσά από τα πόδια, στομάχι και κεφάλι των πιο πάνω ζώων.

Χοιρινό κρέας με σέλινο η παστό καγιανά με αυγά και ντομάτα.

Ομματιά (ψιλοκομένο σιτάρι, με ψιλοκομένα και τηγανισμένα εντόσθια χοιρινού και καρυκεύματα μέσα σε χοιρινά άντερα που ψηνόταν στο φούρνο.

Γουρνοσύκοτο.

Συκωταριές τηγανητές η όπως τις έφτιαχναν στις ταβέρνες του χωριού, κάτι σαν βραστοτηγανητές.

Κυνήγια (μόνο οι κυνηγοί φυσικά και δεν φιλεύανε κανέναν γιατί θα ήταν χρουσουζιά ! ωραία δικαιολογία !!!), όπως λαγούς, πέρδικες, κοτσίφια, μπεκάτσες, φάσες και άλλα μικρότερα πουλιά.

Μοσχαρίσιο κρέας δεν είχαμε.

Λοιπούς εκλεκτούς μεζέδες.

Αυγά από τις κότες μας η και περδικαύγουλα.

Σαλιγκάρια την μεγάλη σαρακοστή τηγανητά η με χυλό-σκορδαλιά η κοκκινιστά με μάραθο, η ψητά στα καρβουνα.

Καβούρια από τις στέρνες των περιβολιών η από τα ρέματα, ψητά στα κάρβουνα η μαγειρευτά με ρύζι – πιλάφι.

Όσπρια

Φασόλια από τα περιβόλια μας, φακές και ρεβύθια.

Τα ρεβύθια και τη φακή όταν ήσαν χλωρά τα τρώγαμε ωμά και ήσαν πεντανόστιμα.

Ζυμαρικά

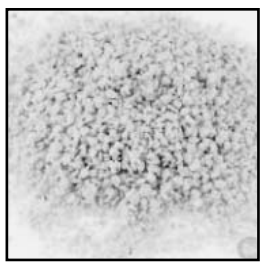

Χυλοπίτες φτιαγμένες με ψιλοκρισαρισμένο αλεύρι, αυγά και γάλα. Τις τρώγαμε βραστές με λίπος χοιρινό και ξερή τριμμένη μυτζήθρα, σουρωτές με μπόλικη μυτζήθρα καμένες με χοιρινό λίπος, η και μαγειρεμένες μαζί με κρέας η κοτόπουλο.

Τραχανά από σταρένιο αλεύρι και ξυνόγαλο. Πρωϊνή χειμωνιάτικη σούπα κυρίως με καμένο λίπος.

Τραχανά σαρακοστιανό. Φτιαχνόταν με αλεύρι, τοματοχυμό και τσιγαρισμένο κρεμμύδι.

Νεροχυλοπίτες . Γρήγορο φαγητό από αλεύρι, αλάτι και νερό. Νηστίσιμο φαγητό και αντί για λάδι στη σούπα αυτή έριχναν κόκκινο κρασί. Ανάλογο φαγητό με τις νεροχυλοπίτες ήταν και οι τριφτιάδες, που είχαν το σχήμα κόκκων τραχανά.

Μακαρόνια χειροποίητα στο πλαστήρι, με αυγά και γάλα. Φαγητό για την Κυριακή των Απόκρεων, σουρωμένα με πολλή μυζήθρα και καμένο χοιρινό λίπος, που από το τσιγάρισμά τους ντουμάνιαζε «ούλη» η γειτονιά.

Μακαρόνια χύμα αγοραστά, από το μαγαζί και όχι συμιγδαλένια.

Ρύζι.

Συγκάθια, χυλός στο τηγάνι από αραποσιτάλευρο και χοιρινό λίπος.

Φρούτα

Αχλάδια (απίδια), όπως: κριθαράπιδα, μπουρθαμίτσες, σκούμπουλη, βασιλάπιδα, μπούχες, κρυσταλάπιδα, κοκκινάπιδα, καμπανάπιδα, όλα με άρωμα ελκυστικό και απερίγραπτη γεύση.

Σταφύλια όπως: Βολίτσες, μοσχάτα, ασπρούδες, σκυλοπινίχτρια, φιλέρια, κρασούδια, κέρινα, αετονύχια κλπ.

Μήλα φυρίκια

Πορτοκάλια από τις Μαυράδες.

Καρπούζια , πεπόνια.

Κεράσια, βύσσινα.

Μούρες μαύρες, μελισές, άσπρες και συκόμουρες.

Βατόμουρα.

Αγκόρτσα και κορόμηλα.

Σύκα που από το συκόγαλο τσούζανε τα χέρια και τα χείλη.

Γλυκά – ξηροί καρποί

Κουραμπιέδες, χαλβά στο κουτάλι, λαλαγκίδες, δίπλες γλυκά του κουταλιού από σταφύλι, κυδώνι τριανταφυλλόφυλλα.

Μουσταλευριά, και σουζούκια με καρύδια.

Γαλατόπιτες, λαχανόπιτες .

Καρύδια., φουντούκια, κάστανα.

Πετιμέζι.

Μέλι.

Όλα τα πιο πάνω προφαντά, ήσαν είδη σε ανεπάρκεια. Με λίγα λόγια ο κόσμος καθόταν στο τραπέζι πεινασμένος και έφευγε πολλές φορές σχεδόν νηστικός, για να θυμηθούμε και τον Καραγκιόζη που έλεγε την ατάκα « Θα φάμε και θα πιούμε, και νηστικοί θα κοιμηθούμε».

Θοδωρής Γ. Τρουπής (Γκράβαρης)

Τα Οικονομικά μας

ΑΠΌ 01/04/2014 ΕΩΣ 30/06/2014		
Α/Α	Α. ΕΞΟΔΑ	
250	ΕΞΟΔΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΩΝ ΛΑΜΠΑΔΩΝ	160,79
251	ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	460
252	Γ. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ	390
253	ΡΟΥΣΙΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (ΑΡΝΙΑ)	700
254	ΟΤΕ	68
255	ΔΕΗ	50,3
256	Γ. ΠΑΤΡΟΣ & ΣΙΑ ΟΕ	157,41
257	ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔ.	22,03
258	Ν. ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ & ΥΙΟΙ ΟΕ	114,02
259	ΤΡΙΑΔΗ ΔΙΑΜΑΝΤΩ	63,4
260	ΚΑΡΓΙΑΝΝΗ ΓΙΩΤΑ	7,5
261	ΔΕΗ	26,5
262	ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ	74
263	ΟΤΕ	73,5
264	ΕΞΟΔΑ ΑΤΟΚΟΥ ΛΟΓ/ΣΜΟΥ ΟΨΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	30
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		2397,45
Β.	ΕΣΟΔΑ	
641	ΤΡΟΥΠΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΜΕΣΩ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ, ΑΠΌ ΜΑΡΙΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ)	100
642	ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΠΗΣ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ, ΓΙΑΝΝΗ)	250
643	ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ	50
644	ΡΟΥΣΙΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (ΓΙΑ ΕΚΔ. ΠΑΣΧΑ)	50
645	ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	20
646	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ	20
647	ΣΧΙΖΑ ΕΛΕΝΗ (ΜΠΟΥΖΗ)	50
648	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	50
649	ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	35
650	ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	35
701	ΜΑΡΚΟΛΕΦΑ ΜΑΡΙΑ	50
702	ΜΠΟΡΑΣ ΙΩΣΗΦ & ΦΩΤΗΣ ΤΕΡΖΗΣ	30
703	ΤΡΟΥΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΓΙΩΡΓΙΟΣ)	30
704	ΣΧΙΖΑΣ ΜΙΜΗΣ	50
705	ΗΛΙΑΣ ΣΚΟΥΡΟΣ	20
706	ΘΕΟΔΩΡΟΣ & ΔΗΜΗΤΡΑ ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ	50
707	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡ. ΒΕΡΓΟΣ	50
708	ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	50
709	ΣΑΒΒΟΓΛΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ	20
710	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ	50
711	ΒΕΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	20
712	ΜΠΟΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	20
713	ΣΧΙΖΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ (ΜΠΟΥΖΗΣ)	50
714	ΤΣΑΓΓΕΤΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	100
715	ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	100
716	ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΡΓΙΑ	20
717	ΒΕΡΓΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	20
718	ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	20
719	ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΝΤΕΝΗΣ	50
720	ΒΕΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	50
721	ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ	50
722	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΙΚ. ΤΡΟΥΠΗΣ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ)	100
723	ΕΣΟΔΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΩΝ ΛΑΜΠΑΔΩΝ	360
651	ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΡΟΥΣΙΑ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΗΣ, ΕΛΕΝΗΣ)	50
652	ΚΑΝΕΛΛΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΙΑ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΙΑ)	50
653	ΗΛΙΑΣ ΙΩΑΝ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΙΑ)	50
724	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜ. + ΙΩΑΝΝΑ (ALPHA)	30
725	ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ALPHA)	20
726	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ(ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ-ΜΕΣΩ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)	20
727	ΤΣΑΝΤΗΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (ΑΠΌ ΌΛΑ ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥΣ)	500
728	ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΤΡΙΚΟΥ-ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ (ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ)	150
654	ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΤΥΛ.ΣΧΙΖΑΣ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΑΤΡΟΥ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜ.ΣΧΙΖΑ)	50
655	ΜΑΡΙΝΑ ΚΑΦΙΡΗ-ΤΡΟΥΠΗ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ, ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΦΙΡΗ)	100
656	ΣΤΡΙΚΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΣΤΑΣΙΝΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, (ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ)	50
657	ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΣΧΙΖΑΣ (ΠΕΤΡΟΥΛΙΑΣ) (ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ)	20
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		3.110
	ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ	4689,67
	ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	3.110
	ΠΛΗΡΩΜΕΣ	2397,45
Γ.	ΝΕΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ	5.402,22

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ!!!!

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΗΡΕΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΔΩΡΕΕΣ ΣΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΤΡΑΠΕΖΕΣ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ (ΠΡΩΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ)

No 6014-040030-371

IBAN GR5001710140006014040030371

ALPHA 151-002101-091057

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΕΡΒΑΙΩΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ